

Türkiyede
Komünizm
Tehlikesi
Var...!

2003
SA
7513

İZDEKİ
DÜŞMAN

İÇİMİZDEKİ
DÜŞMAN

03 SA 7513

TÜRKİYEDE CİDDİ BİR KOMÜNİZM

Tehlikesi Vardır

(Türkiye'de komünizm tehlikesi olmadığını çalışan, komünizm tehlikesi var diyenlerle alay etmeğe kalkan, ceza kanunundaki 141 ve 142 nci maddelerin kalkması için uğraşan YÖN dergisinin 78 - 82 nci sayılarındaki «Sosyalizmi savunucusu» (?) yazılarına cevap).

BİRİNCİ KISIM

«YÖN» adı ile yayınlanan haftalık derginin yazılarında, üzerinde durulması ve aydınlatılması gereken önemli hususlar vardır. Çünkü: Memlekette bir komünizm tehlikesinden bahsedenleri «komünizm ticareti» yapmakla suçlamak; yahut aynı tehlikeyi gösteren gazetelerin manşetlerini klişe halinde alarak bunları alay konusu yapmak; komünizmden mahkûm olmuş olanları «Kamu oyunca sevilen ve sayılan insanlar» diye göstermek, ve bazı senatör ve milletvekillerini jurnalcılık ile itham etmek, hakikat olmıyan jurnallar uydurmak, Milli Emniyete saldırmak elbette üzerinde durulmaya değer önemli meselelerdir.

İşte bu sebeplerdendir ki; durumun iç yüzünü aydınlatmak, bakımından önemli görülen hususlar, aşağıda sırası ile cevaplandırılmıştır.

1) Türkiye'de, çok eski tarihlerde kurulmuş «Gizli bir komünist partisi» vardır.

2) Bu partinin gizli adı (T.K.P.) olduğu halde, kurulduğu zamandanberi açık olarak kullandığı adı ise (Türkiye Sosyalist İşçi ve Köylü Partisi) dir.

3) Sovyet Rusya, bir komünist rejim ve idare altında olduğu halde, onun da açık adı (Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği) dir

4) Demir perde içine giren komünist idaresi altındaki memleketlerin de adları «Sosyalist halk cumhuriyeti» dir.

5) Bu **Sosyalist** cumhuriyetler (Üçüncü Enternasyonal) adlı bir teşekküle bağlıdır ve hepsi de üçüncü enternasyonalin merkezi olan, Moskova'nın sevk ve idaresi altındadır.

6) T.K.P. de «Türkiye **Sosyalist** İşçi ve Köylü Partisi» adı altında aynı merkeze bağlı ve onun emir ve direktifleri ile hareket eden bir partidir.

7) **Sosyalizm** (İhtilâlcî olan) ve (İhtilâlcî olmayan) diye iki guruba ayrılmıştır. İhtilâlcî **Sosyalistler** (Üçüncü Enternasyonal) İhtilâlcî olmayan **Sosyalistler** de (İkinci Enternasyonal) toplumu içindedirler.

8) Bilindiği gibi, **Sosyalizm** İhtilâlcî - İslâhatçı ve İlmî olmak üzere iki guruba ayrılır. Bunlardan İlmî **Sosyalizm** kurucuları MARX ve ENGELS tir. Bu iki kişinin hazırladıkları Manifest adlı ana program veya ihtilâlcî beyanname yüzünden Londra'da birinci enternasyonal toplantısında, ihtilâlcî olanlarla, ihtilâlcî olmayan **Sosyalistler** iki guruba bölünmüşlerdir. Her memleketteki (MARX'çı - İhtilâlcî) **Sosyalistler** 1919 yılında Moskova'da toplanarak 19.Mart.1919 tarihinde ikinci enternasyonale karşı (Üçüncü Enternasyonal - Komintern'i) kurdular.

9) «Türk **Sosyalist** sol gurubu» adı altında, MUSTAFA SUPHİ ve arkadaşlarının kurdukları bu grup, kominternde Türkiye'yi temsil etmiş ve 1920 Eylülünde de «T.K.P.» adını almıştır.

10) T.K.P. hakkında, İstiklâl Savaşı sırasında Ankara'da, savaştan sonra da İstanbul'da ve diğer bazı illerde bir çok defalar tevkifler yapılmıştır. Gerek sorgularında ve gerekse duruşmalarda açıklanan ve ele geçen çok önemli delillerle bunların daima Moskovada bulunan «Türkiye Seksiyonu» nundan emir ve direktif aldıkları sabit olmuştur. Netekim;

Askeri ve umumî temyiz mahkemelerince onaylanmış mahkeme kararları da bunun açık belgeleridir.

11) Yapılan her tevkifatta, eskiden mahkûm olmuş komünistlerle partiye yeniden alınmış ve hücrelendirilmiş komünistler, meydana çıkmıştır. Bu mahkûm komünistler arasında eski Tokat Millet Vekili NAZIM, muvazzaf ve yedek subaylar, asistan, doçent ve öğretmenler, fakülteler öğrencileri, Devlet teşkilâtında çalışan bir kısım memurlar, yazarlar, güzel san'atlar mensupları, işçiler bulunmaktadır. Bunlar halâ mahkûm komünistler diye yetkili makamların arşivlerinde fişli olmaları lâzımdır.

12) İstiklâl Savaşı sırasında Ankara'da kurulmuş olan «Gizli Yeşil Ordu ve Gizli Halk İştirâkiyun Fırkası» ile İstanbul'da kurulan «Türkiye Sosyalist İşçi ve Köyü Partisi» nin ve mensuplarının da renkleri bilinmektedir. İstiklâl Savaşının başlarında ve ölüm - kalım çarpışmasının en tehlikeli anlarında kurulan bu gizli komünist partiler ve onun mensupları, Türkiye Millet Meclisini içinden yıkmak ve memlekette komünizm idaresini kurmak için çalışmışlardır.

13) Bu büyük tehlikeyi gören Rahmetli Büyük Atatürk, bu partileri ortadan kaldırmak amacı ile (Muvazaalı Türkiye komünist partisi) diye bir parti kurmak zorunda kalmış ve yüksek zekâ ve taktiği ile gizli çalışan bu komünist partileri gün ışığına çıkardıktan sonra kısa bir süre içinde lağvetmiş, bir kısım faileri hakkında 1338-1922 yılında kanunî işlem yaptırarak hepsini mahkûm ettirmiştir.

14) Ölü Esat Adil Müstecaphoğlu'nun kurduğu «Türkiye Sosyalist Partisi» ile Doktor Hikmet Kıvılcım'ın kurduğu (Vatan Partisi) nin renkleri ve amaç-

ları da bellidir. Türkiye Sosyalist Partisinin temsilcileri ile Doktor Şefik Hüsnü'nün yaptığı toplantılarda konuşulanlar ve iki partinin maksat ve amaç birliği, tutulan imzalı zabıt ve anlaşma protokolu ile tamamen anlaşılmıştır. Bu protokol dâva dosyasında bulunmaktadır. Bunlar «İllegal» olan komünist partisinin bu isimler altında (Legal) olarak ortaya çıkmak için kullandığı taktiklerdir.

15) Roman, Hikâye, Şiir ve Fıkra olarak yazılmış yazılar ve eserlerden dolayı, yazarları hakkında yapılmış kanunî işlem sonunda, mahkûm olmuş ve mahkûmiyetleri yargıtayca da onaylanmış komünistler bir haylidir.

16) Gizli komünist partileri kurulduktan sonra kendi tâbirlerince (Tenevvür devresi) içinde «Kurtuluş», «Aydınlık», «Orak-Çekiç», «Bolşevik», «Yeni Hayat», «Yeni Dünya» ve daha başka isimler altında bir çok gazete ve dergiler yayınlanmıştır. Bunların yazarları arasında kimler vardır? Neler yazdılar ve neyi savundular? Bunları «Yön» elbette bilmektedir. 1930-1938 1940-1945, 1946-1949 ve 1950 den sonra çıkan ve adları şüphesiz «Yön» tarafından da bilinen daha bir çok kitap, dergi ve gazeteler hafızalardan silinmemiştir. Bunlar, gizli komünist partisinin açık propaganda vasıtaları idi. Bunların bazı yazarları da komünizm propagandası suçundan mahkûm oldu.

17) 1951-1952 yıllarında yapılan, komünist partisi ve faaliyetleri tevkifatında meydana çıkan partili komünistler, ele geçirilen gizli vesikalar ve neşriyat önemli denilecek şekilde idi. Bilhassa bu tevkifatta yakalanan ve mahkûm olan partili komünistlerin şahsiyetleri, meslekleri, içtimai mevkileri ve kültür-

leri bakımından arz ettiği durum, dikkati çekecek ve Milli menfaatlarımız yönünden üstünde önemle durulacak mahiyette idi.

Yukarıda 17 madde halinde özet olarak sıralanan konular, onaylanmış mahkeme kararları ile de birer Adli gerçektir. Böyle olduğu halde, Yönün 78-82 nci nüshalarında değişik başlıklar altında yazılan yazılarla, değil yalnız Türkiye için, bütün Hür Milletler ve devletler için de tehlike halini alan, komünizm «teşkilât, çalışma, propagandaları» hakkında, Milli ve Vatanî görevlerini yapmak ve milletimizi aydınlatmak, uyanık ve tetbirli bulunmak amaçları ile ele alınmış olan «Milliyetçi neşriyata karşı» gösterilen: allerjinin sebep ve nedenlerini anlamak zordur. Bu anti komünist neşriyatın hiç birinde — Ege Ekspres adlı gazetelerde yazıldığını iddia ettikleri yazı hariç — Yön'e yapılmış dokunaklı yazılar bile olmadığı halde, bu neşriyata karşı toptan hucuma geçmenin sebepleri de anlaşılammaktadır.

Türkiyede kırk küsur senedenberi kurulmuş, kanun dışı komünist partisi olduğu, daimi faaliyet ve propaganda içinde çalıştığı memleketimizde ve memleket dışında bilinen ve inkârı mümkün olmayan bir gerçek olduğu halde, Yön'ün 78 nci sayısının 4 nci sahifesinde (Gizli bir el tarafından idare ediliyormuşçasına başlayan bu saman alevi kampanyalar, komünizm tüccarlarına karşı mücadele açan Yönün ne kadar haklı olduğunu göstermektedir.) denildikten sonra devamla (okuyucular bu kampanyanın Yön'ün açtığı mücadele ile ilgisini kolayca tahmin edeceklerdir.) diye yazılmıştır. Bu yazılar okunduğu zaman hayret etmemek, üzüntü duymamak ve hattâ okuyanların kafalarında bir tereddüt ve şüphe uyan-

dırmamak imkânsızdır. Çünkü; komünizm bir yangın halinde dünyayı tehdit ederken, bu yangını «**Saman alevi**» diye küçümsemek, memleketi bu yangın afetinden kurtarmak için ikaz etmeğe, tedbir aldırmaya çalışan temiz, Vatan ve Millet sever evlâtlarını «**Komünizm tüccarları**» şeklinde adlandırmak, Milli şuur ve Milli vicdanla telif olunamayacak derecede, manâsı ve maksadı karanlık adlandırmalardır.

Yön devamlı ve anti komünist kampanyalara karşı (**Mücadele açtığını**) ve bunda (**Haklı olduğunu**) da yazmaktadır. Kendilerine göre bu karşı kampanyayı açmaktaki sebep de (**Bu miyop adamlar günlük çıkarları için, kamu oyunca sevilen ve sayılan insanları ve organları komünistlikle suçluyarak, aslında komünizme hizmet etmekte imişler**) cümlesiyle ifadelendirmektedir. Ne kadar ulvi ve ne kadar Vatanperverane duygular değil mi?!... Peki ama, memlekette Yönden başka çıkmakta olan günlük, haftalık, aylık gazete ve dergiler var. Komünizm aleyhinde açılan kampanyalar neden bunların da ulvi ve Vatanperverane duygularını tahrik etmiyor? ve Yön gibi kampanyaya iştirak etmiyorlar? Bu mücadelenin kahramanlığını neden yalnız Yön üzerine almıştır? Kamu oyunca (**Sevilen ve sayılan insanlar ve organlar**) kimler ve hangileri imiş? Bunlar hakkında aydınlatıcı en ufak bir ışık yoktur.

Yukarıda on yedi madde halinde sıralanan gerçeklerin aydınlığı dışında (**Neyin ve kimlerin**) savunmak istendiğini de anlamak güçtür. Fakat biz, karanlıkları aydınlatmak için, dökümanter açıklasürdükları (**okuyucularının**) ve ayrıca (**Kamunun**) Yönün maksatlarını anlamalarına yardımcı olacağımıza inanmaktayız .

— DOKÜMANLAR —

1 — Atatürk'ün büyük nutkunun 293-295 ve 312-313 ncü sahifelerinden :

a) **Yeşilordu teşkilâtı hakkında** (Yeşilordu teşkilâtının ilk müteşebbisleri arasında bulunan yakın arkadaşlar sırf bana yardım maksadı ile ve beni ayrıca yormamak fikri ile, kendileri teşebbüsü ele alarak faaliyette bulunmayı münasip görmüşler. Bana, yalnız nafi bir iş yapacaklarını söyleyecek, basit bir tarzda bu teşebbüslerinden bahsetmişlerdi. Ben çok meşgul olduğumdan, bu teşebbüslerle alakadar olmadım. Halbuki gizli bir teşkilât olarak kurulmuş ve bu teşkilâta oldukça genişlemiş, ve bu gizli teşkilâtı güya benim bilgim ve muvafakatım varmış gibi söyleyerek yapmışlar, ve çalışanlar çoğalmış. Tatbik edilmekte olan teşkilât, sadece **millî müfreze**ler vücuda getirmek gibi mahdut bir sahadan çıkmış çok umumî bir gayeye yönetilmiş, bunu haber alınca, gizli cemiyet hakkında tetkikat yaptım. Bu cemiyetin muzir bir şekil ve mahiyet aldığına kani oldum. Hemen lağvedilmesini düşündüm ve emrini verdim. Cemiyetin umumi kâtibi olan (**HAKKI BEHİÇ Bey**) bana, cemiyetin lağvı hakkındaki teklifimin yerine getirilemeyeceğini söyledi. Ben lağvettiririm dedim, bunun da kabil olmadığını, çünkü; vaziyetin tahminden daha büyük ve daha kuvvetli olduğunu ve cemiyeti tesis edenlerin nihayete kadar maksatlarından ayrılmıyacaklarına dair, yekdiğerine söz vermiş ol-

duklarını mahsus bir vaziyetle söyledi. Bu gizli cemiyetin faaliyetine son vermeğe çalıştığımız halde, tamamen muvaffak olmadık. Faaliyetlerine tamamen menfi ve aleyhtarane devam etmişlerdir. Eskişehir de çıkarttıkları «Yeni Dünya Gazetesi» ile fikir ve maksatlarını mütecavizane bir surette neşrettiriyorlardı.)

Şimdi bununla ilgili olarak o tarihlerde millet vekili olan, dahiliye vekilliğini de yapan ve Yeşilordunun umumi kâtibi HAKKI BEHİÇ Beyin 8. Kasım. 1336 - 1920 tarihinde yazıp Afganistan da bulunan eski bahriye nazırı CEMAL Paşaya emir subayı ile gönderdiği mektuptan bazı parçalarını verelim:

(Muhterem Paşam ve aziz Yoldaşım, şarkta Rus siyaseti ile ve Rusların inkilâbı umdeleri ile beraber yürüyebilmek için burada «Bir Komünist Fırkası» teşkil ettik. Bu suretle bir taraftan Rusyadan gelecek ve gayelerimize uygun düşmeyecek inkilâp cerayanlarını durdurarak, memleketimizdeki inkilâp hareketinin dayanak noktalarını daima elimizde buldurmak, diğer taraftan Rus inkilâbının açacağı kanelardan istifade ederek İslâm âlemi ile samimi mü-nasebata girişebilmek maksatlarını istihdaf ettik. Bilmem doğru düşündük mü?)

MUSTAFA KEMAL Paşa İnkilâp ruhu ile müte-hassis, fakat her şeyden evvel Millî bir şekilde ortaya çıkan dâvanın müdafiidir. Bu itibarla MUSTAFA KEMAL Paşanın Anadolu hükûmeti ile bizim aramızda vaziyet itibariyle farklar hasıl olmuştur.) diye yazılmıştır.

b) Şimdi yine ATATÜRK'ün bu nutkunda (HALK İŞTİRAKİYUN FIRKASI) hakkında söylediklerine gelelim;

Efendiler, meclis âzaları arasında, aykırı bir takım prensiplere temayül gösterenler zuhura başlamıştı. Bunlardan biri olmak üzere NAZİM Bey — Tokat Millet Vekili olan — ve rüfekası en çok dikkatimi çekmişti. NAZİM Beyin daha Sivas Kongresi sıralarında, kendisinden aldığım safsatalarla dolu bazı mektupları ile, ne zihniyet ve mahiyette olabileceğini anlamıştım. NAZİM Bey, Millet Vekili olarak Ankara'ya geldikten sonra, her gün yeni yeni siyasi faaliyetler gösteriyor, teşekküle başlayan her siyasi teşekkül ile temas fırsatını kaçırmıyordu. NAZİM Bey, bizzat ve bilvasıta ecnebi mahalifinden bazıları ile temas yolunu bulmuş ve teşvik ve muavenete de mazhariyetini sağlamıştı. Bu zatın «**HALK İŞTİRAKİYUN FIRKASI**» diye gayri ciddi, sırf menfaat cerri maksadı ile bir fırka teşkili teşebbüsü ve onun başında «Gayri Millî» faaliyet sevdasında bulunduğu mutlaka mesmuunuz olmuştur. Bu zatın Ecnebi mahafiline «Casusluk ettiğine de» asla şüphe etmiyordum. Netekim, İstiklâl mahkemesi bir çok hakikatları meydana koymuştur.

İşte efendiler, bu NAZİM Bey bizzat ve arkadaşları vasıtası ile yaptığı daimi propagandalar sayesinde ve bize muhalefete hazırlananların, milletin yüksek menfaatlarını unutarak yardımları ile Dahiliye Vekâletine getirilmişti. Bu suretle NAZİM Bey hükümetin, bütün dahili idaresi makinasının başında memleket ve millete değil fakat, para'lı uşağı olduğu kimselerin arzusuna en büyük hizmeti ifa edebilecek vaziyete gelebilmiştir. Bittabi efendiler, buna asla razı olamazdım. Onun için istifaya mecbur ettim.) demiştir.

İSMET Paşa da muhalefet lideri olarak — 1956

Seçimlerinde olduğunu zannediyoruz — Bursa'da yaptığı konuşmasında (İstiklâl Savaşı sırasında Anadolu'da kurulan, **YEŞİLDORDU** Teşkilâtını, genç neslin hiç bir zaman unutmamasını tavsiye ederim. Bu teşkilât mensupları isterlerse renkleri ile birlikte isimlerini de açıklayabilirim) diye konuşmuştu. İS-MET Paşanın bu konuşması o tarihteki günlük gazetelerde yayınlanmıştı.

Birinci madde olarak buraya kadar yazdığımız bu bilgiler, İstiklâl Savaşı sırasında Anadolu'da kurulmuş olan (komünist partilerinin) nasıl kurulduğunu, nasıl çalıştıklarını, Büyük Millet Meclisi içindeki faaliyetlerini ve hele Tokat Millet Vekili NAZIM'ın Millet Meclisi içinde (Komünist ve casus) olarak çalışıp, Dahiliye Vekilliğine kadar — o zaman ki intihap edilme şekline göre — kendisini nasıl seçtirmiş olduğunu, okuyucularımıza ve kamu önüne koymak ve komünist partileri ile, partililerin ve sempatizanlarının Millî şuur ve Millî vicdandan zerre kadar nasipleri olmadığını ve memleketin ve milletin menfaatlarını düşünmeden, yabancı devlet hesabına nasıl çalıştıklarını açıkca anlatmak içindir.

2 — **MUSTAFA SUPHİ** ve arkadaşlarının kurduğu (Türkiye komünist partisi) hakkındaki bilgiler :

Birinci Umumi harpten evvel, Başvekil-Sadrazam MAHMUT ŞEVKET Paşanın, Hürriyet ve İtilâf fırkası mensupları tarafından öldürülmesi üzerine yakalanan faillerden bazıları ölüm cezası ile cezalandırılmış ve asılmışlardı. Bir kısmı da Sinop'a sürülmüşlerdi. Bunların arasında MUSTAFA SUPHİ adında iktisatçı birisi de vardı. Bu MUSTAFA SUPHİ Birinci Umumi harp içinde Çarlık idaresi altındaki Rusya'ya siyasî mülteci olarak kaçmıştı. Rus-

ya'da iken oradaki Rus Sosyalist ve komünistleri ile temas ederek anlaşmış ve beraberce çalışmaya başlamıştır. Ruslara esir düşmüş, Osmanlı Ordusu Subay Yedek Subay ve erlerden bazıları ile de temas ederek onları zehirlemiş ve 1917 Ekim ihtilâlinin sonra Moskova'da, Türkiye komünist partisinin ilk nüvesi olan, (Türk Sol Sosyalistler Grubu) adı ile kurmuş ve 1.Eylül.1920 tarihinde de Bakü'de toplanan (ŞARK MÜSLÜMAN MİLLETLERİ KONGRESİNDE) bu güne kadar devam edip gelmekte olan (T.K.P.) yi kurarak Anadolu'da, İstanbul'da teşkilatlanmaya ve propaganda çalışmalarına başlamıştır.

Diğer taraftan, Birinci Umumi harpten evvel ve harp içinde Fransa, Almanya ve İsviçre'ye giden bazı öğrenciler de, bu memleketlerde kendilerini Sosyalizm cereyanlarına kaptırmışlar, dergilerde bu fikirler üzerinde yazılar yazmışlar, bir birleriyle muhabere ederek gıyaben tanışmışlardır. Müttefik devletlerin mağlubiyetine ve mütareke aktına takaddüm eden yıllarda Almanya'da (TÜRKİYE SOSYALİST EMEKÇİ VE ÇİFTÇİ FIRKASINI) kurmuşlardır.

Mütarekeden sonra İstanbul'a gelen (Fransa'dan Doktor ŞEFİK HÜSNÜ, Almanya'dan NAMIK İSMAIL, ETHEM NECAT ve diğer arakadaşları ile İsviçre'den gelen SADRETTİN CELÂL) ve İstanbul'da bulunan bazı sosyalist şahıslar birleşerek, Almanya'da kurulan bu fırkayı, Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün sekreterliğinde, 20. Eylül. 1919 tarihinde İstanbul'da tekrar faaliyete geçmişler ve İstanbul hükûmetine de resmî müracaatı yapmışlar. Bu kısa girişten sonra yine dokümanlara devam edelim:

a) Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün kendi el yazısı ile yazılmış ve tevkifatta ele geçmiş, bir yazısında

(TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ, amelenin en şuurlu fertlerinden mürekkep inkilâpçı ve şuurlu bir teşekküldür. «Aydınlık gurubu» ve gurubun etrafında' ki» inkilâpçı amele sendikalarının «en şuurlu efradı ile» Rumlardan mürekkep T.İ.U. amele gurubu» ve «HİNÇAK cemiyetinin sol gurubu» birleşerek, Türkiye komünist partisini teşkil etmişlerdir.

T.K.P. nin gayesi «Proleterya diktatörlüğü» vasıtasıyla «Sosyalizm» kuruluşuna girişmek ve kuruluştan sonra da (Sınıfsız, Plânlı kardeş cemiyet olan komünizme varmaktadır.) diye yazılıdır.

b) MUSTAFA SUPHİ'nin Bakü kongresi sırasında kurduğu — T.K.P. — de okuduğu 15 sahifelik faaliyet raporunun, teşkilât çalışmaları kısmında ise, (İstanbul şubesi, 1919 yılı başlangıcındanberi çalışmaktadır. Haziran başında Bakü'den MİTHAT ve ALÂETTİN arkadaşlar, İstanbul'a gönderilmiştir. İstanbul şubesinden bu gün, kongrede müteaddit temsilciler vardır. İstanbul'da komünist arkadaşlarımız tarafından bir de (KURTULUŞ) adı ile gazete yayınlanmasına muvaffak olunmuştu. 5 numarası çıkan bu gazetede, (Üçüncü enternasyonal ile müttefikane çalışıldığı) alenen yazılmaktadır ki, kongremiz bu gazetenin müessis ve muharrirlerinden bazılarını çalışmaları içine almış olmakla, şeref duymaktadır. denilmektedir.

c) İstanbul hükümetinin Dahiliye Nezareti (ve-kâleti) tarafından İstanbul Emniyet Umum Müdür-lüğüne yazılmış 21.Eylül.1919 gün ve 1284 sayılı yazılarında ise, (Türkiye Sosyalist İşçi ve Çiftçi Fırkasının programı tetkik edildi, bu programın mevcut kanunlarımız hükümlerine ve bilhassa şer'i hüküm-

lere aykırı olduğu görüldüğünden, kabul ve faaliyetine müsaade edilmemiştir.) diye yazılıdır.

İşte İstanbul'da açık olarak kurulan (Sosyalist) adı altındaki partinin gizli faaliyet gösteren (T.K.P.) olduğu, kuranların ve üyelerinin renkleri ile anlaşıl-
mış bulunmaktadır.

3 — İstanbul'da da Milli hükümetin kurulmasından sonra çıkarılan (HİYANETİ VATANİYE — TAKRİRİ SUKÛN kanunları) hükümlerine göre, komünistler hakkında yapılan takibat, tevkifat ve açılan dâvalar sonunda (Kimlerin ve hangi cezalarla mahkûm oldukları) ve bu mahkûm komünistlerden halen hayatta olanların kimler oldukları ve nerelerde çalıştıkları bilinmekte olduğundan isimlerini yazmaya lüzum görülmemiştir.

Bunlardan başka, 1927 yılından 1956 yılına kadar hemen her sene yapılmış komünist partisi çalışmaları neşriyat yolu ile açık ve kapalı yaptıkları propagandalar sebebiyle, mahkemelere verilip mahkûm onların de (Kimler oldukları, hayatta olanlarının halen nerelerde çalıştıkları) bilindiğinden ve sayıları da çok olduğundan yine yazmaya lüzum görülmemiştir.

4 — Komünist partilerinin, kendi memleketlerinde nasıl çalıştıklarına dair, bağlı oldukları merkezlerden aldıkları emir ve direktiflerin mahiyetine gelince;

Kominternin Kararları :

19.Mart.1919 da Moskova'da toplanan üçüncü enternasyonal kominternin) muhtelif tarihlerde aldığı kararlar;

19.Mart.1919 da Proletarya, burjuva devlet mekanizması ile açıkca mücadele etmek için, vesileler

ihlas edecektir. Grevler, isyanlar bu mücadelede yeğâne usul olarak kabul edilmiştir. Bu mücadelelerin ağırlık merkezi, parlamentoların dışında kalacağı için, masuniyeti olan millet vekilleri de, meşru olmayan şekillerle çalışacaktır.

1920 yılında : Dünya her ne bahasına ve her hangi tarzda olursa olsun, ihtilâllerle kaynama haline getirilmelidir. Meşru ve meşru olmayan faaliyetler birleştirilmelidir.

1921 Yılında : Komünist partisi için parti teşkilâtı bakımından faal olmayacak bir zaman yoktur.

1922 Yılında : Büyük kütlelerin yapacağı siyasi grevler, komünist mücadelesinin en mühim unsuru olarak kabul edilmelidir.

1924 Yılında : Mümkünse meşru, mümkün değilse meşru olmayan yollarla, Burjuva sınıfının elindeki silâhların tahribi ve silâhların proletarya elinde toplanması lâzımdır.

Ordu'lara, bozgunculuk ruhu sokulmalıdır. Millî hârp ve müstemleke isyanları, emperyalizmin hakimiyetini sarstıklarından, komünist dünya ihtilâlinin bir unsuru olarak sayılmalıdır.

1928 Yılında : Proleter devletin (Sulh siyaseti), kapitalizmle girişilen savaşın — içinde bulunulan şartlara göre değişen şeklienden — ibarettir.

1935 Yılında : Komünist enternasyonalinin takip ettiği gaye, kapitalist dünya iktisadiyatının yerine dünya sistemi olarak, komünizm sistemini sağlamaaktır.

Bunun için :

a) Liberal demokratik memleketlerde harekete geçince; gösterilere, mitinglere, grevlere varıncaya kadar, tahrikâtın ve propagandanın her şeklienden

istifade edilmelidir. **Kütle tahrikâtı, MARXizm kültürünün manevi tahribatı, teşkilât, parlamentonun suistimali vesaire ile, bir arada olarak — Birleşik cephe halinde — çalışmayı ön plânda tutmalıdır.**

b) **Otoriter devletlerde:** Mücadele şekillerinin ve teşkilâtın gizli olması lâzımdır. Ayrıca tevcih edilecek çalışma kolları ile de — **Tethiş ve Casusluk** — yapılmalıdır.

c) **Kapitalist memleketlerde:** Sosyal sebeplere dayanılarak «sınıf mücadelesi tahrikâtı» yapılmaktadır.

ç) **Müstemleke ve yarı müstemleke memleketlerinde.** Milletleri komünistleştirme çalışmaları «**Emperyalist aleyhtarlığı**» ve «**Millî İhtilâlcî**» parolaları ile yapılmalıdır. Komünist enternasyonalinin, zulüm gören milletlerin «**Millî Hürriyetleri**» için yaptıkları ve yapacakları mücadelede beraber ve yardımcı oldukları hususlarına inandırılmalıdır.

d) **Sovyet Sosyalist Birliği ile hudut olan memleketlerde:** Tahrikât ve propagandanın «**Kızıl ordunun müdahalesi için**» hazırlık mahiyetinde olmalı ve «**Komintern ajanlarının başladığını**» **Kızıl ordunun tamamlaması** amacı ile yapılmalıdır.

Bir millet; tahrikât, propaganda ve askerî kuvvet istimali ile zaptedildikten sonra, yeni bir Sovyet Cumhuriyeti şeklinde, **Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliğine ilhak olunmalıdır.** Zaptedilen memleketteki kütle, tethişe tabi tutularak kızıl diktatörlükten kurtulmayı imkânsız hale koymalıdır.

5 — Komünist Enternasyonal komintern tüzüğünden bir kaç madde :

Madde — 5 — Komünist enternasyonalin, istisnasız, kayıtsız ve şartsız Moskova merkezine itaatle

mükellef olan, memleketler şubelerinden müteşekkildir. Komünist partilerinin münferit üyeleri için dahi aynı esas caridir.

Madde — 13 — Bütün komünist partilerin merkezi komiteleri istisnasız, komünist enternasyonaline bağlıdır. Memleket şubelerinde son teşkilât «**Hücre**» dir. Umumi kâtip nasıl kominterne hakim ise, hücreye de «**Hücrenin kâtibi diktatörce**» hakimdir.

6 — : Şimdide Türkiye Komünist partisine Moskova'dan verilen emir ve direktiflere ait müteaddit dökümanlardan ve en kısılarından iki tanesini aynen yazıyoruz;

a) 1927 tevkifatında yakalanan ve Türkiye komünist partisinin içinde önemli mevki olan ve Moskova ile haberleşmeyi sağlayan «**SABIHA - EMİNE—MESRURE**» takma adlı komünist kadının Moskova'daki «**Komüntern icra komitesi kâtipliğine**» gönderdiği 4.5.1927 gün ve 78326 sayılı mektupta;

(Yoldaş; İcrası kararlaştırılan «**Kongre**» bilinen sebeplerden dolayı geriye kaldı. Biz yine burada bir hücum karşısındayız, vakia bizim çocuklar bu işi hak etmediler değil. Fakat düşmanın hücumu yine hücumdur. Ben henüz tevkifhaneden çıktım, diğer arkadaşların hepsi hapistir. Vaziyeti bildiren raporu ilişik olarak gönderiyorum. Siz teksir ederek icap eden yerlere tevzi edersiniz. Gönderilecek evrak tamamen almıştır. Yeni direktiflere intizardayım «**Basü badelmevt icra edilmiştir. Merak etmeyiniz, raporda mündemiç mevat hakkında acele cevap ve emirleriniz rica olur.**»)

Bu mektuba Moskova'dan 3.12.1927 gün ve 6/82455 sayılı gelen karşılıkta :

(Muhterem yoldaşlar! Mektup ve raporu aldık,

raporda mevcut maddeler hakkında, iki gün sonra gelecek zevat ile cevap vereceğiz. Malûm yoldaşın tahliyesi çok iyi oldu. Muhaberemizi yine kendisi idare eder. Fakat dikkat ediniz, ruhi ahvalinde düşkünlük zuhur etmesin. Kendisinin bizce ne kadar kıymetli ve lâzım olduğu malumunuzdur. Kongre hakkında soruyorsunuz, biz Mayıs ayına bırakılmasının daha uygun olduğu kanaatındayız. Size kongre zamanı «**HASAN ALİ, CEVDET, NAZİM HİKMET vesair arkadaşları**» göndereceğiz. İcra komitesi, bu seneki kongrenin çok geniş olmasını istiyor. Fakat ihtiyata riayet ediniz, en ufak bir tedbirsizliğin binlerce kişinin hayatına mal olacağını düşününüz. Yakında size «Yeni broşürler» ve şahsen «**MESRURE Yoldaşa**» «**arzu ettiği emirler**» gönderilecektir.

Leninizm bayrağı altında, kominternin etrafına toplanarak mücadeleye girişelim, yaşasın dünya inkılâbı ve onun rehberi komintern. Yaşasın Türkiye proletaryası, ve öncüsü Türkiye komünist partisi.

İmza

DANSKİ

b) Yine Moskova'dan «komünist gençler enternasyonalinden Türkiye komünist gençler birliğine» vazılan 6.7.1927 gün ve 37443 sayılı mektupta :

(Aziz yoldaşım ! Muvaffakiyetinizi burada dört gözle bekliyerek haber alıyoruz. Biz çok memnunuz ki, sizin Türk gençliği artık uyandı. Başını kaldıran bu gençliğin önüne, hiç bir kuvvet geçemeyecektir. Dostlar, çalışmanız meşkûr olsun. Hiç bir şeyden korkmayın istikbal bizimdir.

Teşkilâtınızı her tarafa sokunuz, «Asker, Memur, Postahane, telgraf ve telefon, okullar ve her türlü teşekküller gibi» vasıtaları ihmal etmeyin. Krozetle-

riniz her şeyden gizli kalsın. Biz sizi, hem maddi hem manevi bakımlardan tutacağız.

Yoldaş HASAN ALİ, bize sizin faaliyetiniz hakkında kâfi miktarda bilgiler veriyor. Biz inanıyoruz ki, bu seneki «Gençler Bayramı» sizde de büyük mikyasta kutlulanacaktır.

Bazı yeni emirler var ki, bunları siz, bilinen «MESRURE Hanımdan» alabilirsiniz. Yakında gönderilecek direktiflerimize intizar ediniz.) diye yazılıdır.

İmza

K. EYİ. M. Kâtibi

ÇIKAROF

Bu kadarcık döküman bile her memleketteki komünist partilerin ve partililerin, üçüncü enternasyonal'a bağlılığını ve bu merkezlerin emir ve direktifi ile, maddi ve manevi yardımları ile ve ne maksatlar altında çalıştıklarını göstermeğe zannederizki kâfidir. 1923 yılındanberi yapılan tevkifattan, zamanımıza kadar mahkemelere intikal etmiş bir çok dâva dosyalarında bulunan bu gibi dokümanlar, yüzlerce sahifelik kitap içinde toplanacak kadar çoktur. Fakat biz, yukarda da belirttiğimiz gibi, mümkün olduğu kadar özet şekilde açıklamalarımıza devam edeceğiz.

7 — Buraya kadar memleket dışı olan çalışmalardan bahsedilmiştir. Şimdide memleket içindeki T.K.P. ve faaliyeti hakkında açıklamalara devam edeceğiz;

a) T.K.P. nin, gizli faaliyet programından bazı maddeler :

Madde — 1 — T.K.P., komünist enternasyonalinin bir şubesi olarak, mücadelelerini — Türkiyenin

hususî şartları içinde — Emperyalizme karşı ve Millî burjuvazinin, büyük emlak ve arazi sahiplerinin hakimiyetine karşı kullanır. Sovyetler Birliği ve dünya proletarya inkilâbı ve komünizm lehinde bulunur. Mevcut Burjuva diktatörlüğü yerine «İşçi ve köylünün hakimiyetine dayanan bir Sovyet idaresi kurmak gayesini» güder. Bu sebeple; işçileri, gündelikçileri, şehirlerin ve köylerin proleterlerini özel şekilde teşkilâtlandırır. Sınıf mücadelelerini inkişaf ettirir. Böylece ve aynı zamanda, işçi ve köylünün bir Sovyet idaresi şeklinde, kendi diktatörlüklerini tahakkuk ettirmek için, icap eden şartları hazırlar. Ancak böyle bir inkilâp, Burjuva idaresinden «Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri» ile yapılacak iş birliği ile doğrudan doğruya «Sosyalizm kuruluşuna» geçişi sağlar.

Madde — 3 — T.K.P. Emperyalizme koymak için aşağı tabakada kitlelerin mukavemetini teşkilâtlandırır ve onları kat'i mücadeleye sevk eder.

Madde — 4 — T.K.P. esas vazife olarak Türkiye işçi sınıfını günlük iktisadî ve siyasî menfaatlarını savunmaya ve kudretli siyasî bir kuvvet halinde birleştirmek ve bütün toplum mücadelelerinin, sevk ve idare edicisi vaziyetinde yükseltmek için, teşkilâtlanmada öncülük eder.

Bu kütle halindeki proletarya teşkilâtı, her şeyden evvel «Fabrika ve imalâthane komitaları» vasıtasıyla «İşletmeler, sendikalar ve T.K.P. nin saflarındaki işletme hücrelerinde» olmalıdır.

T.K.P. «Kadın ve çocuk işçileri teşkilâtlandırır ve işçileri harekete getirir» ve partinin faaliyet programı «aşağıdan gelme bir hareket ile, sınıf mücadelesi üzerinde» toplanmalıdır.

Madde — 5 — T.K.P., zengin köylülerin arazileri de dahil olmak üzere, bütün büyük arazi ve çiftlik mülkiyetlerinin tazminatsız müsadereci ve tekml toprakların, hayvanlar, makinalar ve binaların «Köylü Ziraat Ecir ve reñberlerinden birleşik komitaları» emirleri altına konulmasına çalışır.

T.K.P., ziraat işçilerinin mücadele ve grevlerini, ortakçı ve kiracı köylülerin grevlerini, köylülerin doğrudan doğruya büyük arazi mülkiyetine el koy mak için olan mücadelelerini teşkilâtlandırır.

Madde — 8 — T.K.P., ameli tecrübelerinden edin diğı gerçeklerle işçi ve köylünün önlerinde duran meseleleri, «Parlemento mücadelesi ile değil» fakat münhasıran işçi ve köylülerin «Halkçı, İnkilâpçı diktatörlüğü» ile halledileceğini bildirir.

Madde — 9 — T.K.P., hakimlerin ve bütün mes'ul memurların intihapla tâyin ve azlolunmalarını sağlamak için mücadele eder.

Madde — 10 — T.K.P., «İşçi ve köylülerin silâhlandırılmasını» ve Burjuva muhafızlığını meslek edinmiş «Orduların lağvını» ve onların yerine «İşçi ve Köylü milislerinin konulmasını» ve «Erlere Su baylarını seçmek hakkının verilmesini» talep eder

Madde — 11 — T.K.P., Milli azınlıkların Türki yeden ayrılmak hakkı da dahil olmak üzere, mukad deratlarını bizzat tayin etmek haklarını kayıtsız ve şartsız tanıır.

Madde — 14 — T.K.P., Emperyalizmin «Yerli uşaklarının, büyük arazi ve emlâk sahiplerinin, Tü car burjuvarlarının, bütün dinlerin ve ruhban ve ule masının, çalışmakta olan veya emekliye ayrılmış bulunan aksi inkilâpçı bütün subay, memur ve zabı ta tabakalarının ve ilâ» barışmaz düşmanıdır.

Parti, bu içtimai kuvvetlere karşı çevrilen bütün mücadelelerin başına geçer.

Madde — 19 — T.K.P., Sovyet Birliğini her an tehdit eden emperyalist harp tehlikesine karşı, her günlük şiddetli propaganda yapar. Ve böyle bir harp vukuunda, «Dünya proletaryasının, kızıl ordularla omuz omuza ve dünya sermayedarlarının aksi inkilâpçı ordularına karşı dövüşmek, Türk Milleti için vaz geçilmez bir zaruret olduğunu çok azimli bir tahrikât ile» halk kütlelerine anlatır. Ve bu zarureti anlamayanları caniyene bir hiyanet teşkil eden temayüllerine karşı bütün kuvveti ile çarpıştır.

Madde — 20 — T.K.P., Harici siyasette, Sovyetler Birliği ile sıkı bir siyasî ve iktisadî ittifak ve işbirliği için mücadele eder. Bundan başka, müstemleke ve yarı müstemlekelerin, milli kurtuluş hareketleriyle sıkı bir ittifak ve bu hareketlere fiili yardım lehinde çalışır.

Madde — 39 — T.K.P., İşçi, Köylü ve münevver gençlik arasında ve umumiyetle yoksul sınıflara mensup genç anasır arasında, hususî bir itina ile ve azimle faaliyette bulunur.

İşçi gençliğini komünistçe yetiştirmek için, bil hassa dikkat eder. «Türkiye komünist gençler federasyonunu» bizzat sevk ve idare etmek suretiyle kuvvetlendirmeğe ve inkişaf ettirmeğe çalışır. Böylece «Komünist — Leninist fikriyatı» emekçi gençlik üzerindeki nüfuz ve tesirini derinleştirerek işçi hareketlerine «Yeni ve taze inkilâpçı mücahitler hazırlar.»

Madde — 40 — T.K.P. nin direktifi ve öncülüğü altında yürüten «Türkiye komünist gençler birliği», partinin şiarlarını yaymak ve proletaryanın inkilâpçı hareketlerine iltihakları muhtemel tekmil çevrelerde

«Küçük burjuvazi, küçük ve orta halli köylünün, Milli ekalliyetlerin yoksul kütelleri ve umumiyetle spor, kültürel, sosyal ve siyasî vesaire gibi bütün gençlik teşkilâtları içinde» onları tahakkuk ettirmek ve gençliğin yüreğine emperyalizme ve sermayedarlık istismarına karşı, sönmez bir kin köklendirmek hedefleri etrafında, fasılasız ve yılmaz mücadeleye devam ettirir.

Madde — 41 — T.K.P. Ordu ve donanmada sistemli bir komünist propogandası yapar. Genç komünistler birliğinin, askerler ve gençlik arasındaki faaliyetini sevk ve idare eder.

Madde — 42 — T.K.P. Ön safta «İşçi ve köylü kadın kütellerine» hulül etmeğe ve aralarında nufu zunu sağlamlaştırmaya çalışarak, emekçi kadınlar arasında sistemli propoganda yapar.

T.K.P. yi seven «Sempatizan teşkilâtları da» teşkilâtlandırmaya ve inkilâbı mücadeleye daha faal bir tarzda iştirâk ettirmeye gayret eder.

Madde — 43 — T.K.P. aksi inkilâpçı burjuva, siyasi, Milliyetçi vesair «Kadın teşkilâtları ile» mücadele eder.

Madde — 44 — T.K.P. Sınıf düşmanlarının aksi inkilâpçı hücumlarına karşı yeni nizamın savunmasını tanzim eder. Amele ve Köylü hükümeti derhal büyük emlak ve arazi sahiplerini ve bu istismarcı sınıfın taraftarlarını, silâhtan tecrit etmeğe ve aksi inkilâpçı orduların artıklarını tahrip etmeğe, amele ve köylüleri silâhlandırmaya mecburdur. Böylece «Bir kızıl ordunun ve inkilâpçı milisin» ilk teşkilât yapılmış olacaktır.

Madde — 58 — T.K.P. «Kürtlere ve Lâzlara» mu-
kadderatlarını serbestçe tayin etmek ve arzu eder
lirse **Devletten** ayrılmak hakkını verir.

Ancak; bir Sovyet Cumhuriyeti şeklinde teşekkül
eden, «Türkiye Amele ve köylü Hükümeti» ile emper-
yalizme ve derebeylerine karşı el birliği ile mücadele
için, mazlum milli azlıkların emekçi kitleleri ile
«Sovyet Cumhuriyetleri Federasyonu» şeklinde bir
ittifak aktine matuf siyaset takip eder.

İşte T.K.P. nin yukarıda yazılmış olan faaliyet
programının bu maddeleri okunduğu ve yine yukarı-
da yazılı bulunan «Komintern kararları ile» karşılaş-
tırıldığı vakit, o kararlar çerçevesi içinde hazırlanmış
olduğu açıkça anlaşılır. Bundan başka «Sovyet Rus-
ya'nın ana yasası da» okunduğu zaman aynı ruh ve
fikir içinde yazıldığı görülür.

b) 1946 tevkifatında Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün
evinde yapılan aramada ele geçen vesikalar arasında
«1945 tarihinde Moskova'ya gönderdiği uzun bir ra-
por da» ele geçmiştir. Bu rapordan bazı pasajlar
verelim.

ŞEFİK HÜSNÜ bu raporunda (İkinci umumi
harbten az evvel çalışmalarımız, münevver gençlik
arasında umumî karakterde bir sol ajitasyon yapma-
ya ve bazı sol gazete ve mecmuaları desteklemeğe
inhisar ediyordu. İnkılâpçılarımızda, bizzat «Bir
Marksist mecmua» çıkarıyorlardı. Bu mecmua, si-
yasi meselelere kat'iyen dokunmaksızın, hislere hi-
taben «Bazı inkılâpçı şiirler, Marksist edebi tahliller,
tarihi materyalist Volgarizasyon makaleler» neşre-
diyordu.

Bu kadarı bile, etrafında bir heyecanlı gençlik

zümresinin toplanmasına ve harekete bazı kıymetli unsurlar kazandırmaya yaramıştı.

1942 iptidalarına kadar olan devre şöyle özetlenebilir; henüz daha yarı leğal neşriyat imkânları mevcut olduğu için, yazı ile sistemli bir tarzda «Kemalizmin bu tereddi etmiş şekline» karşı mücadeleye girişmiştik. 1942 senesindeki çalışmalarımız daha ziyade «Legal neşriyat» üzerinde toplanmıştı. Ankara'da çıkan «Adımlar, Yurt ve Dünya adındaki iki ciddi Marksist mecmuaya «muntazaman rehberlik ettik. Muvafık gördüğümüz yazıların geçmesine dikkat ettik. Bir taraftan da «Tan gazetesinde», umumî siyaset ve dünyadaki harb safhaları hakkında günü gününe görüşlerimizi takip eden yazılar çıkarttık. Bazan bu yazıları bizzat kaleme alarak neşrettik. Hareketin sıkletmerkezi «Münevver Gençliğe doğru» ağır basmaya başladık.

1943 Baharında, bir yeni «Platform» hazırlanması teklif edildi.

1943 Ağustos ayında toplanan «Bir pilenomdeki» konuşmalar arasında yeni bir platform kat'i şeklini aldı. Bunun ardından, yalnız hareketin mensuplarına mahsus olmak üzere, poligraf ile bültenler yayınlamaya başlandı. O sıradaki en mühim siyasi mesele ve hadiselerden biri hakkında, partinin görüş tarzı etraflı şekilde tahlil ediliyordu. Böylece 1943 baharından 1944 baharına kadar olan sene, harb devresinin en verimli ve hareketimizin kredisini azami derecede yükselten bir sene oldu. Hükümetin takip ettiği harb aleyhtarlığına karşı şiddetli mücadele açtık. Mütteliklerin yanında, Faşistler aleyhinde acele harbe girmemiz için bir beyanname kabul edip neşrettik. Bundan başka, Irkçı Türkçüler aleyhindeki propo-

ğandaya muntazam bir tarzda Ankarada çıkan Mark-
sist mecmualarda ve Tan gazetesinde devam ettik,
Hücumlarda bulunduk. Bütün faaliyetler sayesinde,
hem aydınlar arasında, hem de emekçiler arasında
hareketin teşkilât temeli gereği gibi genişlemiş ve
sağlanmış bulunuyordu.

Fakat, mücahitlerimizin işledikleri bazı hatalar
ve tebdirsizlikler yüzünden Hükûmet «Ankara - İs-
tanbul - Karabük ve bazı yerlerde» tevkifat yapmış
ve yüz kadar mücahidimiz askeri mahkemeye veril-
miştir.

Lâkin, bu tevkifattan sonra da faaliyet zerre
kadar sekteye uğramamış, bilakis bundan dersler
çıkarak ve kusurlu ve çürük taraflar ayıklanmış,
daha açık olarak geniş bir «Demokratik savaş cep-
hesi» kurulmuştur.

Harbin verdiği iktisadi sıkıntılar ve Halk parti-
si içinde bulunan bir kısım memnun olmayan ve
Halk partisinin tarafsız kalma siyaseti sebebiyle,
Harb sonrası taşıdığı ağır mes'uliyetlerden kaçınan
«Parti mensupları arasında ikilik yaratarak parça-
lamak ve iki muhalif mihrakı yaratmak kararı» ve bu
karar partililerimize tebliğ edilmiştir.

Bu faaliyetlerimiz içinde, bilhassa Üniversite
muhitinde hiç bir zaman hareketimize nasib olmayan,
genişlik ve sür'atli serpilme başlamış ve üç ay gibi
kısa bir zaman içinde 250 si teşkilâtlı guruplara
mensub olmak üzere 500 genci şiarlarımız etrafında
harekete getirmek imkânı sağlanmıştır.

Bu gençler Eminönü Halk evinde Faşist profe-
sör İSMAİL HAKKI BALTACI'nın verdiği bir konfe-
ransı, itirazlar ve yersiz sürekli alkışlarla ihlâl etmiş

ve dağılmasına mecbur etmek suretiyle, ilk muvaffakiyetlerinden birini kazanmıştır.

Az zaman sonra binlerce işçi, Köylü ve münevverin ve emekçi sanatkârların partimize akın edeceğini tebşir eden bir çok emareler mevcuttur. Ve bu perspektif o kadar açıktır ki, bir çok mevki sahibi şahsiyetler, son zamanda fırsat düştükçe bizlerden «Partinin devlet idarecileri» diye bahsetmeğe başlamışlardır.) diye yazılıdır.

İşte, yukarıdaki satırlar T.K.P. nin sekreteri Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün el yazısı ile yazılmış ve Moskova'ya gönderilmiş raporundan alınmıştır.

ŞEFİK HÜSNÜ ikinci umumî harb senelerinden yani 1939 yılından evvel memleketten kaçmış ve Paris'te bulunuyordu. Hükûmetimize yolladığı dilekçe ile memlekete dönmek istediğini ve geldikten sonra da hiç bir şekilde komünizm faaliyetinde bulunmayacağını, dilekçeçesinde açık olarak yazmış ve söz vermiştir. Dahiliye Vekâletinden 11.7.1939 gün ve Emniyet Umum Müdürlüğü 4. cü Şube 270/12474 sayılı emirleriyle Paris konsolosluğumuzun verdiği 5.8.1939 gün ve 374/4049 sayılı pasaport ile İstanbul'a gelmiştir.

Raporda yazılı olan faaliyetler, ikinci umumî harbin başladığı 1939 tarihinden 1945 tarihine kadar geçen senelere ait faaliyetlerdirki, ŞEFİK HÜSNÜ'nün Hükûmete verdiği sözü tutmıyarak, memlekete gelir gelmez sekreteri olduğu T.K.P. nin başına geçip yine faaliyette bulunduğunu açıkça göstermektedir. Çünkü; komintern kararları ile parti tüzüğünde yazılı olduğu gibi, komünist partileri ve partilileri için her zaman faaliyette bulunmak şarttır.

Bu raporda bahsi geçen tevkifatlar (1940-1941 Ye-

ni edebiyatçılar, 1941-1942 Ankara'da Yedek Subay okulları arasındaki hücre kurmak teşkilâtı üzerine Ankara - İstanbul - Karabük - Salihli'de yapılan tevkiyat, 1943 - 1944'de Asistan MİHRİ BELLİ ile TAH-SİN BERKEM'in Süleymaniye camii minareleri arasında asmak istedikleri «SARAÇOĞLU Faşisttir, Faşizm ile mücadele» afişi ve aydınlar arasında kurulan «İleri Gençler Teşkilâtı» faaliyetlerinden dolayı yapılmış tevkifatlardır.

Bu tevkifatlarda «Kimlerin tevkif edildikleri ve mahkûm oldukları» bilindiği gibi bu mahkûm komünistlerden halen hayatta olanlarının «Nereelerde, ne işlerde veya hangi vazifelerde çalıştıkları» dahi yine bilinmemekte ve görülmektedir.

Raporun bu kadarcık kısmı bile, memleketimizdeki komünizm çalışmalarının «YÖN'ün tâbiri ve hile (saman alevi) değil, millî ve vicdanî şuur, memleket ve millet severlik ile bütün vatandaşların, dikkatle ve hassasiyetle üzerinde durmaları gereken tehlikeli bir çalışma olduğunu göstermektedir.

Bundan başka, 1929 -1939 yıllarına ait komünizm faaliyetlerinde (Gizli parti teşkilâtı, propaganda, Marksist - Sosyalist kültürü yaymak amacı ile leğal ve illeğal yayınlamış kitaplar, dergiler NAZİM HİKMET'in yeni edebiyat adı ile gösterdiği faaliyet ve eserleri, kara ve deniz askeri birlikler içinde yapılan yıkıcı propaganda faaliyetleri ve tevkifatlar, askeri ve umumî mahkemeler kararları ile verilen mahkûmiyet kararları ve mahkûm olanların kişilikleri hakkındaki bütün bilgiler) önemle hatırlanması gereken hususlardandır.

Bunların hepsi «Tenevvür devresi - Aydınlatma» dedikleri «Sınıfları şuurlandırmak», «Burjuva - Prole-

tarya» şeklinde ikiye ayırdıkları sosyal düzeni soy-
suzlaştırarak «Sınıflar» ve «Halk ile - İdareciler»
arasında derin husumetler yaratmak, tahribat yap-
mak, bölmek suretiyle daima bir huzursuzluk ve Ana
yasaya göre kurulmuş bütün teşekküllere karşı gü-
vensizlik duyurmak, memleketin tanınmış ve büyük
hizmetler yapmış kişileri ve kıymetleri halk nazarın-
da küçültmek, silmek ve bunlardan istifade edip teş-
kilâtlarını genişletmek, kuvvetlendirmek «**Ve müca-
hitler**» dedikleri partilileri çoğaltmak ve memleketi-
mizde de «**Proletarya diktatörlüğü altında bir Sosya-
list Cumhuriyetler birliği**» kurmayı sağlamak ama-
cından başka bir şey değildir.

8 — 1946 yılından sonraki yıllara ait faaliyetlere
gelince :

Bilindiği gibi ikinci umumi harbtен sonra, mem-
leketimizde de çok partili denilen demokrasi düzeni-
ne geçmek kararı verilmiş ve bu sebeple 1945 yılın-
da Cemiyetler Kanununda değişiklikler yapılmıştır.
Milli Kalkınma Partisi ile Demokrat Partinin kurul-
masına başlanınca, ESAT ADİL MÜSTECABİOĞLU
ve arkadaşları «**Türkiye Sosyalist Partisini**» ve bunu
takiben de «**Türkiye Sosyalist İşçi ve Köylü Partisi**»
Doktor ŞEFİK HÜSNÜ ve bilinen arkadaşlarının kad-
rosu ile legal olarak ortaya çıkmıştır.

Halbuki yukarıda belirttiğimiz gibi, bu partinin
kuruluşu 1920 yılında İstanbul hükümeti tarafından,
programlarının mevcut kanun ve şer'i hükümlere
aykırı olduğu sebepleri ile, kabul edilmemiş, parti
kapatılmış ve ondan sonra T. K. P. olarak 1946 yılı
na kadar hep «**İllegal**» çalışmıştır. Böyle olmakla
beraber çok partili devreye girişi fırsat bilerek Legal

olarak ortaya çıkmakta taktiğini kullanmak istemiştir.

«Türkiye Sosyalist partisi» ile «Bu parti» kuruçuları ve idarecileri ile üyeleri arasında, eskiden T.K.P. den olan mahkûm komünistlerde olduğundan, her iki parti bir birleriyle gizlice çatışmaya başlamışlar ve nihayet, aynı amacı güden iki parti yerine bir parti içinde, birleşme çalışmaları ortaya atılmıştır. Türkiye Sosyalist partisinden «**ESAT ADİL MÜSTECABİOĞLU - İHSAN ABACIOĞLU**» Türkiye Sosyalist İşçi ve Köylü partisinden da «**Doktor ŞEFİK HÜSNÜ - MÜNTEKİM ÖLÇMEN**» den intihap edilmiş bu iki partinin mümessilleri, Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün evinde 7 Kasım 1946 ve 14 Kasım 1946 günlerinde toplanarak konuşmuşlar ve şu protokolu kabul ve imza etmişlerdir :

a) Bir «İleri demokrat cephe» de çalışmalarımıza mâni yoktur. «Sosyalist Cemiyet» kuruluncaya kadar, böyle bir teşekküle de memlekette ihtiyaç vardır.

b) İki parti çalışma sahalarını aralarında paylaşmalıdır. Sosyalist partisi «İnkılâpçı münevverler ve sosyalizme meyil gösteren küçük burjuva tabakaları arasında faaliyetini teksif etmeli» ve «Emekçiler sınıfının inkılâp hareketini sevk ve idare çalışmaları ile çatışacak hareketlerden sakınmalı» ve bunları İşçi ve Köylü partisine bırakmalıdır.

c) Her iki partinin aynı mahiyette olduğundan, birleşme meseleleri halledilinceye kadar, her iki partinin müşterek menfaat ve meselelerini müzakere ve tanzim etmek ve alınacak kararlar partilerce kabul edilmek şartıyla, bir «Üniyon komitesi» kurulması ve «Sosyalist çalışmaları birliği» altında çalış-

malara devam edilmesi kabul edilmiş ve taraflarca imzalanmıştır.

Burada (a fıkrasında) yazılı «İleri Demokrat cephe» 1943 yılında T.K.P. tarafından gizlice kurulmuş bir teşekküldür. Asistan MİHRİ BELLİ'nin idare ettiği bu teşkilât mensupları yakalanmış, sıkıyönetim mahkemesine verilmiş ve mahkûm olmuşlardır.

Bu iki parti hakkında, Sıkıyönetim Komutanlığınca takibata geçilmiş, tevkifler yapılmış, idarecileri ve üyeleri sıkıyönetim mahkemesine verilmiş, duruşmaları devam ederken, sıkıyönetimin kaldırılması üzerine dâva dosyaları İstanbul Ağır Ceza Mahkemesine verilmiş ve bu mahkemede devam edilen duruşmalar sonunda suçlu görülenler de mahkûm olmuşlardır.

Bu tevkifat sırasında, ele geçen bazı mektuplardan pasajlar vermek, bu iki partinin durumunu aydınlatmak bakımından faydalı olacaktır.

ç) Sıkıyönetim bölgesi dışına çıkarılarak Bilecik'e gönderilen »**ABİDİN NESİMİ'nin . ALÂETTİN HAKGÜDEN'e**» yazdığı 8.10.1946 günlü mektubunda. Şöyle denilmektedir :

(Aziz kardeşim! 30.9.1946 günlü mektubunu aldım. Partimiz hakkındaki düşüncelerimi soruyorsunuz? Geçen sene yani 1945 Eylül ayında «**BEHÇET** ve **FEHMİ**» Bileciğe ziyaretime geldiler konuştuk, siyasi bir parti kurulması devresinin geldiğine kani olduk. Bir nizamname ve program hazırlıyarak **FEHMİ** ve **BEHÇET'e** yolladım. İstanbul'daki arkadaşlar ve «**CAMİ BAYKURT**» bu nizamname ve programı gözden geçirip gerekli retuşu yaptıktan sonra son şeklini aldı. Resmî müracaatta teşekkülün başı **CAMİ BAYKURT** görülecekti. «**Gün Gazetesini**»

çıkarcacağımız zaman, baş muharrirliğine CAMİ Beyi namzet göstermiştim.

Zira, CAMİ Bey Millî Hükûmetin ilk dahiliye vekilidir. Müdafii hukuk teşkilâtının müessisi ve ilk kongre reisidir. Bu itibarla gerek Türkiye, gerek dünya mikyasında bir otoritesi vardır. ŞEFİK HÜSNÜ bu görüşmeleri ve hazırlığı duyuyor ve o da iştirâk ediyor. Resmî müracaatı «CAMİ Bey, ŞEFİK HÜSNÜ Bey, SABİHA SERTEL Hanım ve bizim genç arkadaşlar» tarafından yapılması kararlaştırılıyor. Ankara'dan İstanbul'a gelen «SABAHATTİN ALİ de» muvafık görüyor ve kurulacak partinin «Neşriyat işlerinde kullanılmak üzere otuz bin lira vereceğini» söylüyor. Yalnız müracaat edecekler arasına ESAT ADİL'in de alınmasını teklif ediyor.

Fakat, 4 Aralık 1945 de yapılan Tan Matbaasını tahrip hâdisesi ve CAMİ Bey ile Sabiha Hanımın tevkifleri sebebiyle bu teşebbüs yapılamadı. Bunun üzerine Türkiye Sosyalist ve Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü partileri bildiğiniz gibi kuruldu) diyor.

d) T.K.P. üye ve dirijanlarından ve mahkûm komünistlerden «HÜSAMETTİN ÖZDOĞU» nun yine aynı partiden ve mahkûm komünistlerden «SABAHATTİN KIVILCIM» a yazdığı 11.8.1946 günlü mektupta da :

(ŞAHAP Arkadaş! Şimdi mektubunu aldım. Derhal cevap yazıyorum, «Ne için iki tane sosyalist partisi kuruldu.» diyorsun? Beni şimdi sana «Benim dahil olduğum Türkiye Sosyalist partisi ile» «ŞEFİK HÜSNÜ'nün başkanlık ettiği Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü partisi» arasındaki farkı izah edeceğim.

Şöyleki: Bu memleket dahilinde beliren «De-

mokrat hareketlerden» istifade etmek ve bu hareketler esnasında «Kütlelerin meydana çıkaracağı inkılâpçı elemanlarla» el ele verip «Hareketin genişlemesine ve büyümesine» çalışmaktır. Bunun için, eski sistem gurupçu ve dedikoducu faaliyetlerimizi bir tarafa bırakarak «Muayyen ve aktif bir kadro kurmaya» ve bu suretle genişlemek istidadında bulunan işçi hareketlerini tanzim etmeğe çalışmalıyız. Bu harekette bize müzahir olacak birçok cereyanları desteklemeliyiz.

ŞEFİK HÜSNÜ ve bir kısım arkadaşları «Biz Moskova'da yetiştik teşkilâtcî hareketlerin kadrosunu teşkil ettik. Moskova'nın güvenine sahibiz. 25 senedenberi inkılâpçıyız. Bunun için, inkılâp hareketleri bizimle kaimdir, diye iddia ediyorlar ve amele hareketlerini bir kitle hareketi değil, bir grup hareketi olarak kabul ediyorlar.» Halbuki, biz bu inhisarcı fikirlerin aleyhindeyiz. Artık eski sistem çalışma taktikleri ile değil, içinde bulunduğumuz yeni durum ve icaplara göre çalışmak lâzımdır. Bu da «Kitleleri teşkilâtlandırmak ve harekete geçirmektir.» Bunun için «Muayyen merhaleler ve taktikler» icap eder.

İşte, ben ve bildiğim eski arkadaşlar bunun için «Sosyalist partisini» kurduk. Eski partimiz içinde kalmadık. Yoksa «Hareket ve gaye olarak her iki partide aynıdır.» Şimdi düşün. Hangi şekil çalışmayı doğru buluyorsan, o partide çalışırsın. Ortada durmak ve şimdilik bekliyelim demek, inkılâpçılığa ya-kışmaz.) diye yazılıdır.

İşte ayrı ayrı kurulan, iki partinin durumu budur. Görülüyorki, «Sosyalist ismi altında» parti kurmak ve bu partide üye olup çalışmak, o partinin

«İhtilâlcî sosyalist - Komünist partisi» olmadığını ifade etmez. Üzerinde önemle durulması gereken husus, yalnız partinin ismine bakmak değil, partiyi kurana ların, partiye girenlerin kişilikleri ve geçmişteki durumlarını tetkik ve tesbit ederek kıymetlendirmektedir. Bundan başka parti faaliyet programlarının yalnız yazılı şeklini okuyarak kıymetlendirmekte isabetli olmaz. Faaliyetlerinin, teşkilâtlarının, neşriyatlarının, propaganda ve konuşmalarının da sıkı bir kontrol ve tetkik altında bulundurmamak icap eder. Aksi hareketler vatandaşları tamamen aldatır. Hükûmeti ve bu konularla mücadele eden yetkili organların çalışmalarını yanlış yola sevkeder ve isabetli kararlar almasına engel olur. Hattâ adli organların vereceği kararların, kişilerin veya âmmenin aleyhine verilmiş olmasını sağlar.

e) 1946 tevkifatında Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün evinde yapılan aramada, ele geçen önemli gizli yazılar içinde bir de «Günlük olayları ve T.K.P. ye yayınladığı parti görüşlerini» belirten belgeler bulunmuştur. 21 Temmuz 1946 günü yazmış ve «Seçimlerden sonra sınıf mücadelesinin gösterdiği manzara başlığını» taşıyan bu belgede özet olarak şöyle yazılıdır:

(Seçim mücadelesi, hâkim sınıf arasındaki farklılaşmayı ve kavgayı son haddine çıkarmış ve iktidarı ele geçirmek veya elde tutmak hırsları, tatmin edilmiş yeni sermayeler burjuvalar ile iktisaden kendilerine daha ziyade güvenen köklü sermayedar burjuvalar, sınai ve mali sermayedarlar ile halk kitelleri arasında âdeta bir uçurum açmıştır.

Bu mücadeleye örtülü şekillerde ve bilhassa «Maraşala taraftarlık» maskesi altında «Ordu da ka rışmış» ve ordu kadrolarında ekseriyet değilse bile,

ekseriyete yakın bir azlığın bugünkü inhisarcı rejimden hoşnut olmadığı ve muhalefeti desteklemek azminde bulunduğu belli olmuştur. Bu vak'anın, iktidar kavgasının gelecekteki gelişmelerinde mühim bir rol oynayacağı anlaşılmaktadır.

Dış meselelerde : İktidar ile muhalefetin görüş birliğinde olduğu sanılıyordu. Biz bunun imkânsız olduğu kanaatında idik. Seçim mücadelesi, bunda haklı olduğumuzu da meydana çıkardı. Bu mesele, Türkiyenin selâmeti «İngiltere'nin» yoksa «Sovyetler Birliğine mi?» dayanması meselesidir. Demokrat muhalefete mensup olanlar ve en başta Maraşal olmak üzere, «Sür'atle Sovyetlerle anlaşmak lâzım gelmiğine» ve bunun için de «Bu kanaatı besleyen inkılâpçı ve çalışan halk yığınları ile» el birliği yapmak lâzım geldiğine inandığını, açığa vurmaktan çekinmediler.

Demokrat muhalefet iktidara geldiği zaman, emekçi kitlelerinin mümessilleri olan bizlere yabancı düşman muamelesi yapmıyacak, aksine dış siyasetlerinde tarafımızdan desteklenmeğe kıymet verecektir.

T.K.P., Demokrat teşekkülün arkasından yürüyecek, onu fiili bir tarzda destekliyerek, muhalefet iktidara yerleşir yerleşmez, yalnız siyasi değil, iktisadi demokrasiyi de gerçekleştirmeye mecbur etmeye çalışacaktır.) dedikten sonra ve Büyük Millet Meclisinde olması gereken olayları sıralamakta ve devamla (Demokrat muhalefet ve Maraşal mecliste 1946 seçimlerinin meşruiyetini tanımadıklarını ve milli iradenin kendisini göstermediğini ilân ve toptan istifa ederek mücadeleyi halk arasına intikal ettirmeleri lâzımdır. Bunu yapamazsa, halk kitlelerinin sempatisini ve yardımını kaybeder.

Demokrat ve Halk partililer anlaşılırsa, bizi iki burjuva partisi arasında, bir tarafı tutmamıza imkân kalmaz. İki partiye karşı da aynı şekilde mücadelede bulunmamız icap eder.

«Gerçek demokrasiye» ulaşmak için, ne pahasına olursa olsun, burjuva partilerinden de ayrılacak «Terakki sever unsurların» da katılması ile «Kuvvetli bir sosyalist cephe» yaratmaya uğraşmak en öne alınması gereken vazifelerimizden birisi olacaktır.

Diyor ve devamla (Eğer meclis kendisini fesheder ve mücadele halk arasına ve köylülere intikal ederse, bizim bütün gücümüzle bu mücadeleye katılmamız ve faaliyetlerimizi bu mücadelenin icaplarına göre ayarlamamız lâzımdır.

Dikkat edeceğimiz çok önemli husus, Demokrat partinin idarecileri olmaya namzet olanları, mümkün olduğu kadar «Sosyalist Demokrasiye doğru çekmeye» gayret etmek ve bu sosyal bünye değişikliğinin gerçekleşmesine bizzat iştirâk edebilmemizi sağlamaya uğraşmaktır. Bu vadide birçok başarılar elde edebileceğimizden kat'iyen şüphe edilmemelidir. Bunun için, teşebbüsü bir an bile elden bırakmamamız ve «diğer partilerin idarecileri ile de» teması kaybetmemeğe dikkat etmemiz lâzımdır. Buna karşılık ta, sonunda kazanacağımız zafer, bize iktidar yolunu açacak ve çok ağır mes'uliyetler yüklenmemiz gerekecektir.) diye bitirmektedir.

T.K.P., nin lideri tarafından yazılan bu görüşü karar ve direktif, partinin dirijanlarına gizli olarak tebliğ edilmiştir. Bu karar ve direktiflerde de görül­ düğü gibi (Milliyetçi, vatan seven rahmetli Mareşal hakkında nasıl düşünölmüş ve tuzak kurulmak is-

tenmiştir. Parti idarecilerini nasıl aldatmak ve emellerine vasita kılmak istemişlerdir? «Gerçek Demokrazi» ve «Sosyalist cephe» adları ile, aldatici ve hileli yollarla halk kitlelerini nasıl zehirlemek ve «İhtilâlcî sosyalizm» amacına hizmet ettirmek gayretini göstermektedirler? Bu konu yalnız ŞEFİK HÜSNÜ'nün kendi yazıları ile kalmamıştır. Parti kararını tatbik etmek için kullandıkları «hainane taktiği de» belirtmek ve bu olayı kıymetlendirmek lâzımdır.

T.K.P. nin bu kararından sonra «ŞEFİK HÜSNÜ, CAMİ BAYKUT, SABİHA SERTEL ve eski hari ciye vekili TEVFİK RÜŞTÜ ARAS» bir araya gelecek, Mareşal'a bir mektup yazmışlar ve göndermişlerdir. Yazılan bu mektupta «Muhterem Mareşal! CAMİ Beyefendi ile birlikte memleket meselelerimizi tetkik ederken vardığımız sonucu, Zatı Alinize arz etmeyi faydalı bulduk» diyerek yukarıda yazılı olan «1946 seçimlerinin meşruiyetini kabul etmediklerini bizzat Mareşal'ın meclis kürsüsüne çıkarak belirtmesini ve meclisin feshedilerek yeni seçimlere gidilmesinin sağlanmasını» rica ediyorlar ve CAMİ Beyin, Mareşal'in eski bir arkadaşı olmasından faydalanarak bu mektubu Mareşal'a gönderiyorlar.

Burada önemle durulması gereken husus 1946 seçimleri 21 Temmuzda sona ermişti. ŞEFİK HÜSNÜ seçimlerden altı gün sonra yani 27 Temmuz 1946 günü bu yazıları yazmış ve parti kararı olarak partili dirijanlara tebliğ etmiştir ve ondan sonra da, adları yazılı kişilerle toplanarak Mareşal'a mektup yazmayı kararlaştırmışlar ve mektubu da Ankara'da bulunan Mareşal'l göndermişlerdir.

İkinci önemli husus memleketini, milletini sever

ve çok temiz olan Mareşal'da, bu teklifin kimler tarafından ve ne gibi hainane maksatlarla yapıldığını tabii bilmediğinden, Meclis kürsüsüne çıkarak 1946 seçimlerinin meşru olmadığı ve yeniden seçime gidilmesi lâzım geldiği hakkındaki konuşmayı yapmış olmasındır.

Fakat, Demokrat parti ve bağımsız Millet Vekilleri bu oyuna düşmemişler, seçimlerin meşruiyetini kabul ederek, meclis çalışmalarına devam etmek suretiyle memleketi tehlikeli bir iç buhrandan kurtarmışlardır.

Bu durumu gören T.K.P., bu defa 9 Eylül 1946 günü aldığı ikinci bir kararla «Mücadele taktiğini» değiştirmiştir. Bu kararda da şöyle yazılıdır :

(Demokrat partinin siyaseti, iflâs ediyor siyasi mücadeleyi halka mal etmekten çekiniyorlar. Çünkü, menfaatları zıt, bir kof varlıklı zümreler, aynı bayrak altında kof bir menfaat parolası etrafında toplanmış bulunuyor. «İleri Demokrat politika plânı» ileri sürmek cesaretini gösteremiyorlar. Biz artık bu ödevleri, muayyen bir asgari program etrafında «Bütün namuslu muhalefeti» toplamak suretiyle başarabiliriz. Demokratları ciddi bir surette tenkit etmekle beraber, yine de «Muhalefet cephesine» süriklere sevk etmek, tartışmalarını sağlamak ve bu suretle «Bize ayak uydurmaya müsait gruplara ayırıp ileri demokrasiye» yöneltmek için çalışmak lâzımdır.) diye yazılıdır.

İşte T.K.P. nin bu şekildeki yıkıcı ve bölücü hainane faaliyetleri, 1950 seçimlerine kadar devam etmiş ve seçimlerden sonra Demokrat partinin iktidara gelmesiyle illeğal ve leğal teşkilât, neşriyat ve propaganda faaliyetlerine hız verilmeye başlanmış

ve nihayet 1951 - 1952 tevkifatı yapılarak, iki yüze yakın partili tevkif edilip asker' siyasi mahkemeye verilmiştir. Yapılan duruşmalar sonunda da tevkif edilenlerin büyük çoğunluğu muhtelif cezalara ve umumî emniyet nezareti altında bulunduruılmaya mahkûm edilmişler ve mahkûmiyet kararı da askeri yargıtayca onaylanmıştır.

Bu tevkifat hakkında o tarihlerde günlük gazetelerde geniş bilgiler yayınlanmış ve suçluların isimleri ve hattâ bazılarının resimleri de basılarak açıklanmıştır.

Bu tevkifatın ve mahkûmiyetin dikkati çekici tarafı, tevkif edilenlerin arasında «İşçilerden ziyade Fakültelerde okuyan gençlerin olması ve içlerinde bazı suay öğretmen ve memurların, yazarların ve evvelce mahkûm olmuş komünistlerle bu tarihe kadar bilinmeyen fakülteli gençlerin bulunması keyfi yetidir. Bir asistan da memleket dışında olduğundan hakkında çıkarılan tevkif müzekkeresi infaz edilememiş ve bilâhare çıkarılan af kanunundan sonra memlekete geldiğinde açılan soruşturma sonucunda, delil kifayetsizliğinden takibatsızlık kararı almış olmasındır.

Bu tevkifatta tevkif edilenlerle mahkûm olanlardan hayatta bulunanların halen nerede buldukları, hangi yerlerde ve hangi vazifelerde çalışmakta oldukları bilinmektedir.

9 — T.K.P. nin memleket içinde kurduğu ve idare ettiği illegal ve legal teşekküller :

a) İlleğal teşekküller :

(I — Gençlik teşekkülleri, II — İleri gençler birliği, III — Faşizm ile, vurgucularla mücadele cephesi, IV — İleri Demokrat cephe) dir. Bunlar 1940

1944 yılları içinde kurulmuştur.

(I — İnsan hakları cemiyeti, 17.10.1946 tarihinde kurulmuştur. Kurucuları ve idarecileri arasında «CAMİ BAYKUT, ZEKERİYA SERTEL, SABİHA SERTEL, SABAHATTİN ÂLİ, ESAT ADİL MÜSTE CABİOĞLU, SEVİM TARI, TEVHİDE BOZOKLU. SUAT DERVİŞ, TEVFK RÜŞTÜ ARAS gibi» ideolojileri bilinen kimselerde vardı. Rahmetli Mareşal'ı kendilerine başkan seçmişlerdi. SEVİM TARI ve TEVHİDE BOZOKLU «Üniversite öğrenciler birliği temsilcileri» olarak cemiyete sokturulmuştu.

II — İstanbul Yüksek Tahsil Gençler Birliği

II — Türkiye Gençler Derneği; Aralık 1946 da Ankara'da kurulmuştur.

IV — Barış Severler Cemiyeti; 21.5.1950 de İstanbul'da kurulmuştur.

c) T.K.P. nin partilerine açtığı kampanyalar :

I — Üniversite Harç Kampanyası, II — Betoven'in ölüm yıl dönümü toplantısı, III — NAZİM HİKMET'i kurtarma kampanyası, IV — NAZİM HİKMET'i kurtarmız adlı broşür, V — NAZİM HİKMET'i af ettirmek için imza toplama kampanyası, VI — NAZİM HİKMET adlı gazete, VII — KUBİLÂY'ı anma töreni, VIII — Çiçek Palas toplantısı, IX — NAZİM HİKMET için açlık grevi.

NAZİM HİKMET kimdi?

1920 yılından sonra Moskova'ya gitmiş, kendisi gibi kaçan diğer arkadaşları ile birlikte Şark Üniversitesinde «Marksist - Leninist» kültürü ile yetiş tirildikten sonra, gizlice İstanbul'a gelerek T.K.P içinde önemli vazifelerde çalışmış, dirijan bir komünisttir. Müteaddit tevkifatta, memleket dışına kaç

tığından giyaben mahkûm olmuş, af kanunundan istifade ederek memlekete dönmüş fakat, yine gizli faaliyette bulunmuş ve yazıları ile, şiirleri ile bilhas- sa Türk gençliğinin körpe ve temiz dimağlarında tahribat yapmaya çalışmış ve muvaffak da olmuş bir kişidir. 1937 ve 1938 yıllarında deniz birlikleri mensuları arasında komünizm propagandası yaptığından yakalanarak askeri mahkemeye verilmiş ve 27 sene- ye mahkûm olmuştu. 1950 yılından sonra Demokrat iktidarın çıkardığı ilk af kanunundan istifade ederek serbest bırakılmış ve bu seferde gizlice Sovyet Rus- ya'ya kaçmıştır.

Moskova hava alanında uçaktan indikten sonra etrafını saran gazetecilerle karşılayanlara aynen (O kadar bahtiyarım ki, söyleyecek kelimelerim çoktur. Fakat, sevinç ve heyecanım o kadar fazlaki, az konu- şacağım. Ben bütün hayatımı, idealimi ve aşkıma bu muazzam şehre borçluyum. Ben Sovyet er Birliğinin çocuğuyum. 24 yıl sonra bu büyük şehre gelirken asıl ve büyük vatanıma dönmüş oluyorum.

STALİN benim için çok mühimdir, gözümün ışığıdır, fikirlerimin kaynağıdır. Beni o yarattı, Mos- kova'da onun büyük ismini taşıyan üniversitede oku- dum, her şeyimi ona borçluyum. O yalnız bütün dün- yanın en büyük adamı değil, şahsen bana aydınlık veren en büyük kaynaktır.) diye konuşmuş ve de- meç vermiştir.

Bugün ölmüş olan bu kişi hakkında artık daha fazla yazmaya lüzum yoktur. İşte, lehinde kampan- ya açılan, kahraman gösterilmek istenen ve birçok tanınmış ilim adamlarımızın af listesine imzalarını attığı, **NAZİM HİKMET** budur.

Şimdi yine mahkûm komünistlerden **İSMAİL**

TANIKOĞLU'nun da 1 Mayıs 1945 günü ve amele bayramı sebebiyle yazdığı ve işçilere dağıttığı şiirini okuyalım.

İLK UYANIŞ

Heeeey!!!

Mey içen,

Mahbup seven,

Kâhi kendin.....

Burjuva!!!

Son saat bu!

Son

Saat...

İçi geniş,

İçi derin fabrikalarda:

Yıllardır istismar ettiğin

Proleterin

Beklediği son

Saat...

Eğilsin artık senin,

Gölgesinde çeşitli hülyalarla göğsünü

Gerdığın

Yıldızla Hilâlin

İtilâlin

ızıl bayrağı önünde... K

NAZIM HİKMET «Asıl ve büyük vatan olarak Sovyet Rusya'yı» İSMAİL TANIKOĞLU'da «Ay Yıldızlı bayrağımız yerine, Kızıl bayrağı» tanıyor, onları seviyor ve onlara tapıyor. Komünistlerin «Millet, Vatan ve Bayrak» anlayışları işte budur ve «Gerçek demokrasinin, her türlü hürriyetin, istiklâlin, vatandaşlara refah ve saadet getireceklerini söyleyen

mücahitlerin ve proleter müdafilerinin» gerçek ve iğrenç portreleri de yine işte budur.

Ve yine işte bu NAZİM HİKMET'i, Sayın NADİR NADİ, «Perde aralığından» başlığı altında yayınladığı bir seri hâtırat yazısının bir yerinde (21 Eylül 1964 tarihli Cumhuriyet'te) şöyle savunuyordu:

Büyük Millet Meclisi 24 Martta seçimleri yenilemek kararıyla dağılınca NAZİM HİKMET de açlık grevine başladı. Bu suretle seçim kampanyasına paralel bir de NAZİM'in affı kampanyası açılmış oluyordu. On iki yıldır yattığı cezaevinde NAZİM HİKMET'i kurtarmaya çalışanlar bir af dilekçesi hazırladılar. Memlekette az çok isim yapmış herkesten imza toplamağa bakıyorlar. Babiâli yokuşunu tirmanırken bir gün iki bayan yolunu kesti. Eğer NAZİM'in affını istiyor idiysem, uzattıkları dilekçeyi imzalamalıydım. Tereddütsüz bastım imzayı. Bunu yaparken ne AHMET EMİN YALMAN gibi şairin «Islah-ı nef» ettiğine inanıyor, ne de avukat MEHMET ALİ SEBÛK gibi, hasta olduğunu düşünerek ona acıyordum. Daha öncede yazdığım üzere, düşünceleri ve duyguları yüzünden bir adamın hüküm giyip cezaevine tıkalmasını doğru bulmuyordum. Yürürlükteki bir sosyal düzeni zor kullanarak değiştirmeye kalkışmak dünyanın her yerinde suçtu. Kalkışmak diyorum; çünkü kalkışmak, başarmak, değildir. Devlet çarkını ellerinde tutanları top, tüfek, tabanca gücü ile devirip yerlerine oturmaya dener de beceremezsen yandığın gündür. Artık ne vatan hainliğinin kalır, ne asiliğinin, ne eşkiyalığının. Ancak teşebbüsünde başarıya ulaştın mı kahramansındır, devrimcisindir, kurtarıcısındır. Bundan ötürüdür ki İhtilâlin meşruluğu onun başarısında mündemiç-

tir.» denmiştir. Fakat olayları vardıkları sonuca göre değerlendiren bu realist görüş, sosyal felsefe açısından bakıldığı zaman kesin ve değişmez bir yargı niteliğinden uzaktır. Bugün sonuç gibi görünen öyle olaylar vardır ki tarih onlara yarın sadece birer aşama değeri verecektir. Böylece, çağlarında hain damgası yemiş nice kişilerin kahramanlığı sonradan anlaşılmış, zamanlarında kahraman yerine konan nice kişilerin de sırası geldiğinde hainlikleri ilân edilmiştir.

Şimdi biz realist görüşü de, sosyal felsefeyi de bir yana bırakalım. NAZİM HİKMET, yürürlükteki toplum düzenini zorla değiştirmeye girişecek, bu yolda plânlar hazırlıyacak, tertipler kuracak, bir takım serüvencilerle işbirliği edecek bir adam mı idi? **Aklım yatmıyordu böyle bir düşünceye.** Türkçeyi o kadar iyi kullanan, okuyanlar üzerinde şiirleriyle öylesine büyüleyici etkiler yapabilen bir sanatçı, ne demeye adi bir Balkan komitecisi, ya da bolşevik ajanı gibi davranmaya heveslensindi? Böyle bir olanağı havsalama sığdıramıyordum. Eserleri yüzünden de bir sanatçımın değil 28 yıl, 28 gün olsun ceza evinde yatmasına gönlüm razı olmuyordu. NAZİM'in yazıları tartışılır, beğenilir, beğenilmez, bunlar hakkında okuyucular diledikleri yargıya varabilirler. Bir takım öğrencilerin üzerinde kitapları bulundu diye bir ozanı zindana atmak çağımız koşullarına uygun bir davranış sayılamazdı. Böylelikle mi koruyacaktık yürürlükteki toplum düzenini?

14 Mayıs'tan sonra, Demokratların zaferi yüzü suyu hürmetine, bütün hükümlülerle beraber NAZİM

da hapisten çıktı. Fakat Demokratlar yaptıklarına pişman olmuşlardı. Daha af kanunu Mecliste görüşülürken kürsüye gelen TEVFİK İLERİ: «Herkesi affediniz, yalnız NAZİM HİKMETİ affetmeyiniz. O bir Vatan hainidir.» gibilerden pek şiddetli bir nutuk çekmişti. Ama o günlerde bir bayram havası yaşıyan Büyük Millet Meclisi, İleri'nin uyarmalarına kulak asmamıştı. Fikir özgürlüğü uğruna beyaz ihtilâl yapmakla öğünen bir çoğunluk, kanlı kaatillere ceza evlerinin kapısını açarken, bir şairi onlardan ayırıp hapiste tutamazdı. Pek göze batardı o sırada böyle bir işlem. Bu yüzden adi suçlularla beraber onu da bıraktılar.

NADİR NADİ'nin, NAZİM HİKMET hakkındaki düşünüşüne dair yazdığı bu yazılar okunduğu zaman, kültürlü olan yazı sahibinin bile, «Komünizm ve komünistlerin çalışmaları, taktikleri» hakkında ne kadar az bilgisi olduğunu göstermektedir. İhtilâlin nasıl olacağı, meşruluğu ne suretle sağlanacağına dair ileri sürdüğü fikirler, esasta doğru olmakla beraber, bu konuda tamamen sakat ve isabetsizdir. Çünkü, komünistler, buraya kadar yazdığımız ve aşağıda da devam edeceğimiz yazılarda görüleceği veçhile çalıştıkları her memleket içinde, yaptıkları teşkilât ve propagandalar vasıtasıyla toplum arasında huzursuzluk, güvensizlik, husumet yaratarak parçalamak, geçmiş ve gelmiş iktidarların hepsi aleyhinde kampanya açıp iktidarlara karşı ümitsizlik sağlamak, her yapılan iyi şeyi kötü göstermek velhasıl hileli aldatıcı ve masumane tavır ve hareketleriyle, vasatı nasıl hazırlamak istedikleri anlaşılmaktadır. NADİR NADİ İhtilâlden bahsederken cebir, ve muvaffak

olma veya olmamak unsurlarını ele alarak, sonuç üzerinde durmaktadır. Sonuca varmak için evvelâ gidilmesi lâzım gelen yolları nazarı itibara almamaktadır. Kendileri, eğer fırsat bulur bu yazıları okursa, ne kadar hatalı düşünmüş olduğunu anlıyacağını kuvvetle tahmin ederiz.

10 — T.K.P. nin memleket dışında kurduğu dış büro :

İLERİ JÖN TÜRKLER Fransa'ya kaçmış olan bir kısım Türk, Rum ve Ermeni Vatandaşlardan komünist gençler, Paris'te bir araya gelerek 1948 yılında «**İLERİ JÖN TÜRKLER**» adı ile bir teşekkül meydana getirmişler ve memleket dışı bürosu olarak çalışmalarına başlamışlardır.

T.K.P., İstanbul'dan «**SEVİM TARI, GÜN TOĞAY, NECİL TOĞAY, YILDIZ SERTEL** gibi» partili komünistleri Paris'e gönderip, teşekkülü kendi sevk ve idareleri altına alarak «**Memleket dışındaki çalışma kolunu**» teşkil etmişlerdir. Deniz Yollarında çalışan **MUZAFFER EREN** ve **OĞUZ EREN** adındaki partili karı koca vasıtasıyla Akdeniz seferini yapan vapurlardan birine ablası **MUZAFFER EREN** vasıtasıyla yerleştirilen **VASFİ** nin yardımı ile irtibat sağlanmışlardır. Bu vapur Marsilya limanına geldiği zaman **SEVİM TARI**'da Paris'ten Marsilya'ya gelip oradaki bir kahvede **VASFİ YÜKSEL SOY** ile buluşmuşlar ve partinin her iki tarafa gizlice verdiği «**Size İstanbul'dan bir torba Sakalı Şerif**» getirdim, ona karşılık «**Ben de size Paris'ten bir sepet kızıl elma**» getirdim. Parolasını vermek suretiyle tanışmışlar ve bu suretle partinin muhabere ve emir ve direktiflerini gönderme kanalını açmışlardır.

İLERİ JÖN TÜRKLERİN bir kısım üyeleri, Fransız komünist partisine girerek ve komünist Fransız kadınlarla evlenerek, Fransız komünist partisinin de desteğini sağlamıştır.

İLERİ JÖN TÜRKLER birliği 1951 tevkifatına kadar faaliyetine devam etmiştir. Paris'te yazıp şa-poğraf ile teksir ettikleri ve Amerika, İngiltere ve Almanya vesair dış memleketler postahanelerinden postalayarak, Telefon rehberinden tespit ettikleri adreslere, broşürler göndermişlerdir.

Gönderdikleri bu propaganda broşürler şunlardır:

I — Birliğin teşekkül tarihi olan 9.Mart.1949 tarihinde «Türk gençliğine çağır» başlıklı beyanname,

II — 26.Nisan.1949 tarihli «İleri Jön Türkler ko-mitesi» adı ile «Babiâlinin Amerikancı basınına cevap» başlıklı mektup,

III — 13.Haziran.1949 tarihli «Adalet Bakanına mektup,

IV — 14.10.1949 tarihini taşıyan «Eylül.1949 tarihli Türkiye gençliğine ikinci çağır»

V — 29.Ekim.1949 tarihli «Türkiye Gençliğine Üçüncü Çağır»

VI — Haziran.1950 tarihli «Stokholm çağırısını im-zalayınız ve imzalatınız» ve «Dünya barış taraftarları tarafından 19.Mart.1950 günü Stokholm'den yayımlanan çağır»

VII — 4.Temmuz.1950 tarihli «Demokrat Parti Hükûmetine açık mektup»

VIII — 24.Şubat.1950 tarihli «İleri Jön Türkler birliğine Türk emekçilerine açık mektup»

IX — 21.Şubat.1950 tarihli «21Şubat Sömürge aleyhtarlığı münasebetleriyle Türkiye Gençliğine ve öğrencilerine çağır»

X — «21.Şubat Bağımsızlık mücadelesi yapan Dünya gençleri ile dayanışma gününde Türk Gençliğine çağır»

XI — Türkiye Gençliğine çağır (1950 - sayı 6)

XII — «Yurttaş» başlıklı tarihsiz beyanname

XIII — «Kahrolsun Faşist terör kanunu - Mevkuf Vatan severlere hürriyet» başlıklı tarihsiz yazı «Bu yazı Türk Ceza Kanununun 141 ve 142 nci maddelerinin tadilinden ve komünistlere ölüm cezası kabul edildikten sonra gelmiştir.»

XIV — «Türk Gençliği - Türk Halkı» başlıklı yazı.

XV — «Barış Yolu» dergisi

XVI — «Tek Cephe» adlı broşürdür.

Görülyüorki T.K.P. yalnız memleket içinde legal ve illegal neşriyat yolu ile propaganda yapmayıp, memleket dışındaki teşekkülleri veya komünist kişiler vasıtasıyla de propaganda broşürleri hazırlatıp ve yetkili makamları şaşırtmak maksadiyle, muhtelif memleketlerin postahanelerinden aynı mahiyette broşürler yazdırıp tespit ettikleri adreslere göndermektedirler.

«Yön» bazı gazetelerde yayınlanan ve Fransa'dan gönderildiği bildirilen broşürün aynı mahiyette olması ve taşıdığı ismin dahi takma bir ad olduğunu bilmesi icabederken, bu konuyu da alaylı bir tarzda ele almıştır.

11 — T.K.P. nin memleket dışı yabancı komünist teşekküllerle olan irtibatı :

- a) Suriye, İrak, Lübnan ve İran komünistleri ile
- b) Milletler arası öğrenciler birliği, Dünya Demokrat gençlik federasyonu, Enternasyonal kadınlar ve Hukukçular teşkilâtı, Barış sevenler.
- c) Bu teşekküllerin Demir perde içindeki şehir-

lerde tertipledikleri «Kongre, ve Festivallere» parti- nin seçtiği temsilcileri göndermek suretiyle katıl- mışlar ve irtibat sağlamışlardır.

1951 yılının Ağustos ayı içinde Berlin'de toplanan «Gençlik Festivaline» İstanbul'dan «Tıp Fakültesi öğ- renci HALİM SPATAR. Kız lisesi öğrenci EREM ESEN» ve İleri Jön Türklerden «SEBİHA SERTEL, YILDIZ SERTEL, SEVİM TARI, DOĞAN AKSOY, GÜN TOĞAY, NECİL TOĞAY, TACETTİN KARAN» ve Berlin'de tahsilde bulunan «YILMAZ GÜLEN» T.K.P. nin temsilcileri olarak katılmışlardır.

Gençlik Festivalinin dağılmasından bir iki gün sonra toplanan «Komünist Dünya Gençlik Federas- yonu - W.F.O.Y.» toplantısı ile 6.Eylül.1951 günün Varşova'da toplanan «Milletler arası öğrenci birliği - İ.U.S.» toplantılarına katılmışlardır.

T.K.P. si Berlin Festivaline katılan «HALİM SPATAR ve EREM ESEN'e» (Hür Gençlik, Barış, Nuhun Gemisi, Nazım Hikmet, Söz, Yığın, Ses, Ant, Marko Paşa, Zincirli Hürriyet, Baştan, Yeni Baştan) adlı dergi ve gazeteleri de vermiş ve partinin legal neşir alanında nasıl çalıştığını göstermek için, bu Festivalde teşhir ettirmiştir. Adı geçen dergi ve ga- zetelerin sahip ve yazarları kimlerdir ve halen nere- lerde çalıştıkları da bilinmektedir.

İşte bu da gösteriyorki, memlekette yayınlan-makta olan dergi, gazete, şiir, hikâye ve roman gibi yayın vasıtaları üzerinde de hassasiyetle durmak, tetkik etmek ve yazarlarının geçmişteki kişilikleri ile kıymetlendirmek lâzımdır.

Berlin'deki bu toplantılara, Moskova'dan gelen NAZİM HİKMET de katılmış ve parti delegelerine

memleket içinde ve dışında nasıl çalışacakları hakkında direktifler vermiştir.

1951 ve 1952 yılı tevkifatından sonra sıkıyönetim mahkemesinde yapılan sorgu ve duruşmalarda, yukarıda özet olarak yazılmış olan hususlar, sanıkların ifadeleri ve ele geçen dökümanlarla sabit olmuş ve failleri de muhtelif derecedeki cezalarla cezalandırılmıştır. Bunların da kimler olduğu ve hayatta olanlardan, halen nerelerde bulunmakta ve çalışmakta oldukları yine bilinmektedir.

12 — T.K.P. üyelerinin takma ad kullanacaklarına dair partinin verdiği emir :

T.K.P. nin gizli çalışmalarında, üyelerinin dikkat edeceği hususlar hakkındaki 24 maddelik gizli tebliğatında takma ad için yazılı maddeler şunlardır :

Madde — 7 — İlleğal parti üyeleri, özel bir parti ismi taşımakla mükelleftir. Parti işleri ile muhtelif sahalarda faal olan arkadaşlar, her saha ve muntıkada, ayrı bir isim kullanmak mecburiyetindedirler.

Madde — 8 — Parti işi ile uğraşan şu veya bu arkadaşın, gerçek ismini kimse öğrenmeğe çalışmamalıdır. Bilenler varsa bunlar da hiç bir zaman, isimleri ağızlarına almamalıdır.

Madde — 9 — Partinin her hangi bir kısmında tevkifat vukuunda, tevkif edilenler veya partinin bu tevkifat ile ilgisi bulunan ve teşkilât bağılılığı olan arkadaşlar, derhal isimlerini değiştirmelidirler. diye yazılıdır.

Misal olarak bir kaç partilinin takma adlarını verelim. (**Doktor ŞEFİK HÜSNÜ — FERDİ ve TAYFUR, Baytar CEVDET — FAHRİ, ZEKİ BAŞTIMAR — FERHAT, REŞAT FUAT — SALİH, SEVİM TARI — BANU, YILDIZ SERTEL — STARE, NECİL TO**

**ĞAY — ALİ, GÜN TOĞAY — NİL, EREM ESEN —
MELİKE, HALİM SPATAR — HAŞİM)** diye takma
adlar kullanmışlardır.

Mahkûm komünistlerden Şair HASAN İZZET
DİNAMO'nun, iktidara geldikleri zaman ne yapacak-
larına dair yazdığı şiirden bazı parçalar verelim:

Türkiye Sovyet Cumhuriyeti

Kaldır alınını bak yoldaşım,
Artık öyle hayal mayal değil
İşte çatırıyor Faşizmin bel kemiği,
İşte, Hitler'in boynuna takılacak
Yağlı ilmiği
Götürüyor doğuda Vatutin Orduları!
Dinyeper'in, buğ ırmağının ve Dinyesterin
Buz tutan suları
Bir asfalt caddedir artık
Gezintisine doyulmaz
Aziz Türk işçisi senin bahtın,
Yaralı parmaklarınla ayıkladığın
Malum tütünün Zifiri kadar karadır.
Haydi sen de arslanlar gibi göster boyunu
Böyle süklüm püklüm durduğunu
Gören kahpe vurguncular ve onların hükûmeti
Bırakıp senin nasırlı ellerine
Bu güzel memleketi
Savuşsunlar çil yavrusu gibi
Birer köşeye;
Öyle bir silkin ki aziz işçim
Benim tornacım, tütüncüm, mensucatçım ve ateşçim,
Bütün Türkiye'deki ağaçların
En yüksek dallarından en alt dallarına kadar
Senin nasırlı ellerinle asılsınlar
Harikulâde bir meyva zenginliği manzarası versin.

Bu işe meşhur Sultanahmet meydanı vak'ası
Vak'ai vakvakiye bile imrensin!...
Çekip alacağız ayağından
Donuna varıncaya kadar

Onların!

Gömüleceğiz koltuklarına o ılık salonların
Dışarıda yağarken buram buram kar.
Aç ve soğuk günlerden kalma hatıralar,
Karışıp halka halka Bafra tütünü dumanına
Bize göz kırpacak

Uzak yıldızlar.

Hülâsa Türkiye Sovyet Cumhuriyeti,
Çalışmak, yaşamak, gezmek hürriyeti
İçin kurulacak.

Ve bunlara karşı çıkan babamız bile olsa
İnsafsızca ve merhametsizce

Tutulup çarımha vurulacaktır.

13 — 1955 Yılında Moskova'da toplanan «Beynel-
mîleî sanatçılar ve yazarlar kongresinde» alınmış
olan 18 maddelik karar şöyledir :

Madde — 1) Memleketimizde komünist ve sos-
yalist partilerin kurulmasını teşvik edecek ve zorlu-
yacaksınız. Eğer bu partiler kurulmuşsa işbirliği
yapacaksınız.

Madde — 2) Memleket ve halkınızı mümkün ol-
duğu kadar sınıflara ve zümrelere böleceksiniz.

Madde — 3) İş verenle işçi arasında devamlı an-
laşmazlık konuları yaratacaksınız.

Madde — 4) Komünist rejim kökleşinceye kadar,
memleketinizde komünist tehlikesinin olmadığına
herkesi inandıracaksınız. Sizin niyet ve çalışmalarını-
zı sezenleri vehimli ve jurnalcı olmakla suçlandı-
racaksınız.

Madde — 5) Gizli ve açık din düşmanlığı yapacaksınız. Mezhep ve tarikat münakaşalarını tahrik edeceksiniz.

Madde — 6) Her Milli dâva ve davranış karşısında tamamiyle hissiz, tasasız kalacak ve önleyici yazılar neşredeceksiniz. Her Milli varlığı yıkmak için gayret sarfedeceksiniz.

Madde — 7) Politika, edebiyat ve bütün sanat kollarında, fikirlerinize uymayan ve komünist temayüllü olmayanların bütün şöhret itibar ve otoritelerini yıkmaya çalışacaksınız.

Madde — 8) Halkın çok sevdiği ve millete kabul ettirilmiş olan kahramanları yıkmak zor olacağından onları kendinize bayrak yapacak, onların fikirlerini kendi ağızdan yorumlayacaksınız.

Madde — 9) Romanda, şiirde, yazıda, karikatürde sistemli ve maksatlı olarak işçinin ve köylünün sefaletini mübalağalı bir şekilde açıklayacaksınız.

Madde — 10) Tercümelerinizde batının komünist veya komünist sempatzmanı olan yazarlarının eserlerini tercih edeceksiniz.

Madde — 11) Milletinize batı bloku düşmanlığını aşılıyorsunuz.

Madde — 12) Nizamlara, kanunlara karşı gelenleri destekleyeceksiniz. Kargaşalık çıkarmak için, muhalefet duygularını isyan derecesine çıkaracaksınız.

Madde — 13) Memleketinizde yasak değilse Rus filmlerini, yasaksa sol eğilimli film, tiyatro ve piyesleri methederek alaka celbedeceksiniz.

Madde — 14) Evvelce komünist oldukları halde sonradan dönen Fransız André Gide, A. Malraux, İngiliz Arthur Koestler, Stephen Spender İtalyan İgnasi

Silone, Mala Porte, Amerikan Richart Writg ve Louis Fischer aleyhlerinde kampanya açarak şöhet ve fikirlerini yıkacaksınız.

Madde — 15) Sendikaları, gençlik derneklerini, sanat birliklerini ve halk topluluklarını ele geçirmeye çalışacaksınız.

Madde — 16) Bilhassa öğretmen, profesör, partilerin başkanları ve yöneticileri vesaire gibi, büyük kütleleri elinde tutanlara yaklaşıarak saflarınıza çekeceksiniz.

Madde — 17) Devamlı huzursuzluk kaynakları aramak ve huzursuzluğu devam ettirmek, önde gelen çalışma prensipi olacaktır.

Madde — 18) Komünizmi açıkça savunmaktan mahrum kaldığınız takdirde **sosyalizmi**, sosyalist yayın yapmadığınız takdirde **işçi haklarını savunarak yine amaca uygun çalışacaksınız.**

Yukarda 18 madde halinde yazılı olan bu kararlar dahi, mahalli komünist parti dirijan ve üyeleriyle sempatizanlarının, nasıl çalıştıklarını gösteren bir dökümandır. Bu maddelerden her birini ayrı ayrı ele alarak ve münderecatını ölçü tutarak, memleketimizdeki iç durumu bilgili, dikkatli ve insafli ve tarafsız bir şekilde tetkik edersek, uzun yıllardanberi hepsinin memleketimizde tatbik edilmiş olduğunu, bu günde uygulanmakta bulunduğunu teslim eder ve ilerisi için de tatbik edileceğini tereddüde kapılmadan anlamış oluruz.

T.K.P. «Faşizmle — Vurguncularla Mücadele Cephesi» adı ile açtığı mücadelede **«Şiarlarımız»** diye 10 maddelik gizli bir parti kararını 1943 te partililere tebliğ etmişti. Bilhassa üniversiteli gençleri bu şiarlar etrafında toplamak için çalışmıştı. Komünistler, bi-

İndiği gibi, «Komünist olmayanlara Faşist derler». Onların kendilerine mahsus bazı terimleri vardır. Meselâ «Namuslu İnsan» demek «Komünist» demektir. «İlerici, Gerici, Yobaz, Gerçekçi, Gerçek, Demokrasi, Sosyalist cephe, Halk cephesi, Tek cephe» gibi terimler komünistlerin kullandığı terimlerin bazılarıdır. Fakat bunların hiç birinde samimi değillerdir. İçinde buldukları şartların icabına göre ve taktikleri gereğince bazen bunların hasmı ve bazen de dostu, hatta müttefiki olurlar.

14 — Burada sırası gelmişken, casusluk ve vatan hainliği hakkındaki düşüncelerini gayet açık bir şekilde belirten komünist ve Sovyet ajanı İngiliz ALEXANDER FOOT'un nedamet ve ifşaatını da okuyalım :

Madde — 1) Her faal komünisti, Rus gizli istihbaratından para alan bir ajan olarak telakki etmek doğru değildir. Fakat, Moskova'ya sadık görünmek için kendilerince değerli buldukları bütün malumatı, partilerine bildirmek gayesiyle diğerine söyler. O da parti disiplinine uyarak bildirir. Bunlar beşinci kollarıdır.

Madde — 2) Her şey benim komünist partisine âza olmam ile başladı. Komünist partisine girişimin sebebi de, bir yenilik arzusundan, endişeli ve can sıkıcı hayatımın bir neticesinden oldu. Hücre toplantılarına iştirak ede ede beynelmilel komünizmin, insanlığın çektiği bütün ıstıraplara bir deva olduğuna inanmıştım. Lâkin atıldığım yolun beni ihane te kadar sürükleyeceğini düşünmemiştim. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, bütün komünist arkadaşlarım da aynı durumda idiler.

Madde — 3) Bir insanı casusluğa sevkeden sebep-

ler muhtelifdir. Para hırsı, Vatan perverlik, İdeal ve hatta korku bu sebepler arasındadır. Lâkin her şeyden evvel bir insanı casusluğa götüren sebep; Vatanına veya haklı gördüğü bir gayeye hizmet etmek içindir.

Netekim; ben ve arkadaşlarım, **komünizm fikri uğruna casusluk yapıyorduk.** Vazife aldığım zaman kendimi karanlıktan çıkıp yeni bir karanlığa girmiş bir insana benzetiyordum. Gözlerim açtı, fakat siyah bir bağ ortalığı görmeme mani idi. Nasıl bir yolda yürüdüğümden habersizdim. İşte beynelmilel casusluğa bu şekilde girdim.

Madde — 4) İspanya'daki iç harp başladıktan sonra, Faşistlerin elinden ve tahakkümünden kurtarmak ve faşizmin Avrupa'ya hakim olmasına mani olmak için İngiltere'den İspanya'ya gittim. Böyle insanı bir gaye ile gittiğim yerden beni beynelmilel teşekkül etmiş bir gönüllü birliğine verdiler. Bu birliği kuran iki komünist siyasi komiseri idi. Bunlardan birisi, beni kızılordu istihbarat servisine hazırladı.

Moskova'nın emirleri münakaşa edilemez. Bu vazife bana parti tarafından tevdi edildiğine göre, siyasi görüşlerime aykırı her hangi bir işe beni sürüklemeyeceklerini düşünüyordum. Halbuki bu iş ince teferruatına kadar ustalıkla hazırlanmış, Sovyet casusu olarak vazife aldığım işlerde bunu anlamak fırsatını buldum. Kanun dışı olan bu işi bana normal bir parti vazifesi olarak göstermişlerdi. Halbuki ben ve arkadaşlarım İspanya harbine, hürriyet uğrunda mücadele için gitmiştik.

Madde — 5) Sovyet casusluk şebekesine, **partili olmayan, faşist aleyhtarı şahıslar alınır.** Çünkü, parti

âzası şüpheli sayılır. Partili olmayanın durumunu anlamak daha zordur.

Madde — 6) Alman-Rus saldırmazlık paktı imzalanıncaya kadar biz ve benim şefim olan kadın, Faşizme karşı savaştığımızı biliyorduk ve buna inanmıştık. Netekim casusluk şebekesini Almanya aleyhine teşkil etmiştir. Fakat, pakt imzalanınca Almanya aleyhindeki teşkilât ve çalışmalar, Moskova'nın emri ile durduruldu. Biz ve şefim eski komünist kadın, korkunç bir darbe yemiş olduk. Çünkü parti-nin kati olarak en büyük tehlike olan faşizme karşı yürüdüğüne inanıyorduk ve bu sebeple Sovyet kızıl ordusu namına casusluk yapıyorduk. Halbuki şimdi iş tamam tersine dönmüştü. Zira, iyi bir komünist olmak için **Nazileri dost, demokrasileri ise düşman** etmek icap ediyordu.

Madde — 7) Haber kaynaklarının en belli başlısı mahalli komünist partileridir. Ayrıca, bu partiler casusluk şebekesine adam yetiştirmek için mektep olarak kullanılır. Rus casusları arasında komünist partisine «**Komşu**» ve kominterne «**Komşular**» derler. **Her memleketin komünist partisinde**, âzalar ve partiye ilgi gösterenler tarafından getirilen bilgileri alıp mutavassıt ile şebeke direktörüne ulaştıran, yüksek mevkili bir âza vardır.

«**Bu haberleri ulaştırma vasıtahgını yapan teşkilâtın adına (OMSK)**» derler.

Casusların çoğu bu mahalli komünist teşkilâtı tarafından yetiştirilip seçilir ve şebekeye alınacak her şahıs için yine mahalli komünist partisinden malumat sorulur.

Mahalli komünist partisi gurupları hazırlar, münevverler arasından yetiştir. **Bu guruplar içinde işe**

yarar birisi keşfedilince, partiye girmesi önlenir ve kendisine parti dışı komünist olduğunu ifşa etmesi söylenir. İşte bu suretle ajan yetiştirilir ve bu suretle yetiştirilmiş bir ajanın parti ile olan bütün irtibatları kesilir.

Ajanların reisi olan direktör ile mahalli komünist partisi arasındaki teması sağlayan yine, mutavassıt olan bir kişidir. Bununla beraber, Moskova'nın emriyle, direktör ve parti liderleri arasında direkt gizli bir görüşme yapılır. Ve bu görüşmede, umumi meseleler münakaşa edilir.

Madde — 8) Casusluk işlerinde muhabere vasıtası olarak komünistlerin adreslerinden istifade edilir. Adreslerine gelen şifreli mektupların bir casusluk işi olduğunu ekserisi bilmez, yalnız yaptığı işin mahalli komünist partisine bir hizmet olduğunu zanneder.

Madde — 9) Alman'lar Rusya'ya taarruz edince, bizim için hakiki casusluk faaliyeti şimdi başlıyor du. Çünkü faşist sürüleri; işçilerin vatanını işgal etmeğe başlamışlardı. Almanya'ya karşı mücadelesinde komünistlerin Rusya'ya elden gelen yardımı yapması vakti gelmişti. Bu sebeple Rusya lehinde ve Almanya aleyhinde, tekrar çalışmaya başladı.

Madde — 10) Harbin sona ermesinden sonra 6.Ocak.1964 tarihinde Fransa'dan Moskova'ya gittim. Moskova'da kaldığım 18 ay zarfında o kadar fena tanıdığım Nazi Almanya'sının, Rusya'nın yanında bir cennet olduğunu anlamıştım. Rusya'dan mümkün olduğu kadar çabuk ayrılmak istiyordum. Zira, Rusya'da hürriyet, sadece sözdü ve hoş bir lâftan ibaretti. Buradan kaçabilmem için kendimi sadık bir komünist olarak göstermem ve dış memleketlerde

Rusya için çalışmak arzusu ile yanıp tutuştuğumu anlatmam icap ediyordu. Rus'ların harbi kazanması için elimden geleni yapmışım. Fakat onların esas maksatlarını gördükten sonra, sulh'u kazanmalarına artık hizmet edemezdim.

Almanlarla harbin hitamını müteakip, garp cephesinden gelen Rus Generalleri Moskova'da bir kaç gün kaldıktan sonra, Güney doğuya hareket ediyorlardı. Çünkü Ruslar gayretlerini «Türkiye» ve «İran» üzerinde teksif etmek istiyorlardı. Amerika ve İngiltere, Japonya ile meşgulken, Rusya «Orta Doğuyu» ele geçirmek istiyordu ve bu işin kolay olacağını düşünüyorlardı fakat, Japonya üzerinde atom bombasının patlayışı ve Japon'ların teslimi, Rus'ların bu isteklerini de boşa çıkardı.

Madde — 12) İki sene Rusya'da kaldım. Casusluk mektebinde de okudum ve yetiştirildim. Fakat, artık bütün yaptıklarımın nedamet ediyorum. Esaretten - Hürriyete kavuşmak istiyorum. Çünkü Rus'ların hakiki maksatlarını anlamış ve maskelerini düşürmüştüm.

Şöyle ki :

I — Komünizmi, insanlığa refah, huzur, sulh ve Hürriyet getireceğine ve bunun için işçilerin kurtarıcısı olan Sovyet Rusya'yı sevmeğe beni inandırmışlardı. Bu inançla komünizmi benimsedim, Hücre toplantılarına katıldım.

III — İkinci umumî harpten evvel, Nazilerin lü olarak katıldım. Zira Nazi ve Faşist sürüleri İspanyanın hürriyetini ve Demokrasisini boğmak istiyordu. Hürriyet, Demokrasi için savaşılan Cumhuriyetçilerin safına katıldım.

III — İkinci umumî harpten evvel, Nazimlerin

ve Faşistlerin aleyhinde çalışmak maksadiyle kızıl ordu istihbarat teşkilâtında hizmet kabul ettim ve çalıştım. Bütün bunları insanlık, Hürriyet, Demokrasi ve sulh için yapıyordum.

Fakat : Moskova'da bulunduğum iki sene zarfında anladım ki bu düşüncelerinin hepsi boş imiş.

Çünkü :

I — Komünizmin, insanların hürriyeti, refah ve saadeti dünyanın sulha kavuşması için değil, Moskova'nın insanları esir, köle gibi yaşatmak, sulh yerine emperyalist maksat ve emelerini tahakkuk ettirmek için maske olarak kullandığını anladım.

II — İspanya dahili harbinin, **İspanya halkının Hürriyeti için değil, Nazilerin; Faşistlerin ve Rusya'nın keşfettikleri yeni silâhların tatbik sahasına konularak etkilerini anlamak gayesiyle desteklenmiş ve körüklenmiş olduğunu öğrendim. Hakiki Demokrasi cephesiyle - Faşist cephesi İspanya'da dahili harple meşgul olacak ve yıpranacak, Sosyet Rusya ise kuvvetli kalacak. İşte Sovyet taktiği bu imiş.**

III — Hürriyet, Demokrasi ışığı ve bunların müdafii ve faşizmin düşmanı olan Sovyet Rusya, bildiği gibi Nazi Almanyasıyla, Hitler'le bir ademi tevavüz paktı yaparak, Polonya'yı aralarında taksim ettiler. Bu haberi alınca yukarıda da belirttiğim gibi şaşırđım, hayli sukutu hayale uğradık.

IV — Naziler, Sovyet Rusya'ya taarruz edince dostluk yerine eski faşist düşmanlığı propagandası yapılmğa başlandı. Hakiki Demokratilerle, müttefik durumuna geldiği için, bu defa Demokrasi cephesini tuttuk. Ve biz ajanlara bunlar aleyhinde çalışmamak emri verildi.

Lâkin, bu mütareke de harbin kazanılmasına ka-

dar devam etti. Faşist cephe yıkılınca, Moskova maskesini yine değiştirdi. Müttefiklerin aleyhinde çalışma emri verildi. Zira onların, Japonlar'la uzun müddet harp edeceklerini düşündü ve emperyalist emellerinin bir kısmını bu fırsattan istifade ederek tahakkuk ettirmek maksadiyle, gözlerini Orta Doğu'ya çevirdi.

Lâkin, atom bombası Japonya'yı dize getirdiği gibi, Moskovanında plânlarını alt üst etti.

V — Demokrasi, Hürriyet ve insanlık dâvası peşinde koştuğunu iddia eden Moskova'nın, kendi memleketindeki halka nasıl hürriyet verdiğini gördüm. İşte, bütün bu müşahade, görgü ve anlayışlarımdan dolayı komünizmden, Moskova'dan nefret ettim. Casusluk faaliyetine tekrar başlamak üzere bu açıklamayı okuyan, Milliyetçi ve memleketini seven yâni komünist olmıyan vatandaşların komünizmi ve komünistlerin çalışma ve takdiklerini hayretle ve nefretle karşılayacaklarından zerrece şüphe edilemez. Bu açıklama, gerçeklerin tam kendisidir. Her memlekette gizli veya açık olarak çalışan mahalli komünist partileri ve komünistler, bu şekilde çalışırlar. Çünkü komünistler için asıl vatan, ALEX ANDER FOOT'un açıklamalarının dokuzuncu maddesinde belirttiği gibi, Sovyet Rusya topraklarıdır. Bayrakları da, kendi millî bayrakları değil, kırmızı bayraktır. Enternasyonal oldukları için, zaten milliyetleri de yoktur.

Meselâ Amerika'da, İngiltere'de atom sırlarını Sovyet Rusya'ya veren atom casusları ile İngiliz ve Amerikan hariciyesinden kaçıp Sovyet Rusya'ya giden ve bu memleketlerin hârici sırlarını açıklayanlar İngiliz ve Amerika'lı vatandaşlardır. Beynelmilel

komünizmin, her memleketteki istihbarat teşkilâtı bundan dolayı kuvvetli ve tehlikelidir. Zaten, komünist memleketlerin istihbarat işlerinde muvaffak olmalarının büyük avantajı, ALEXANDER FOOT'un da açıkladığı gibi her memleketteki mahalli komünist partilerinden ve adetleri çok olan komünistlerden istifade etmesinden ileri gelmektedir.

Memleketimizdeki gizli komünist partisi ve komünistler üzerinde dururken, bu konuları da önemle gözönünde tutmak lâzımdır. Zira T.K.P. nin de bu şekil çalışmaları hakkında misaller vardır :

a — Birinci umumî harpte Şark Cephesinde makiNEL tüfek takımı komutanı olan (Gedikli Başçavuş - Assubay SÜLEYMAN NURİ adında birisi Çar orduları tarafından esir alındıktan sonra Rusya'ya gönderilmiş ve komünist ihtilâinden sonra da serbest bırakılmıştır. SÜLEYMAN NURİ kızıl ihtilâlâ katılmış, koyu komünist olmuş ve komünist liderlerle MUSTAFA SUPHİ ve arkadaşlarının da güvenini kazanmıştır. Kendisi Azerbaycan'da, Ermenistan'da Çaka denilen gizli teşkilât içinde önemli vazifelere tayin edilmiş ve birçok Türkleri ve müsümanları öldürtmüştür. 1936 yılında Kırım'daki deniz istihbarat şefi tarafından, İzmir ve İzmit bölgelerindeki Kara ve Deniz askeri teşkilâtımız hakkında bilgiler toplamak yeni casusluk yapmak vazifesi ile Türkiye'ye gönderilmiştir. ALİ adını taşıyan sahte nüfus kâğıdı ile İstanbul'a gelmiştir.

Rus istihbarat şefinden (İstanbul'dan Doktor FUAT SABİT ve CAMİ BAYKUT ile buluşmak ve gereken yardımı sağlamak) emrini aldığından, yalnız FUAT SABİT ile buluşabilmiş ve maddî yardım görmüştür.

Nihayet 1938 yılında Şark hududumuzdan Sovyet Rusya'ya geçmek isterken, Ardıhan bölgesinde ve orman içinde, kendisine sahte orman memuru süsünü vererek dolaşırken, hududa yakın uyanık ve vatanperver köylüler tarafından yakalanmış ağır ceza mahkemesine verilmiş ve 17 yıl ağır hapis cezasına mahkûm olmuştur.

İşte bu SÜLEYMAN NURİ de bir Türk vatandaşdır. Fakat komünist olduğu için, vatan haini de olmuş ve kendi memleketi aleyhine, Sovyet Rusya lehine casusluk yapmıştır.

b — 1951 ve 1952 tevkifatında yakalanan ve T.K.P. nin Ankara Vilâyet teşkilâtı başkanı olan ÖMER LÜTFÜ TUNÇAY da bazı partili komünistlere (Millet Vekillerinin, Başkanların ve yüksek vazifede bulunanların evlerinde çalışan hizmetçi kızlarla tanışmalarını, sahte aşk maceraları geçirmelerini ve bu suretle çalıştıkları evlerde konuşulanların tesbit edilip kendisine bildirilmesi) emrini vermiştir. Bunu yaptırmaktaki maksat, Meclis'te, Hükûmette ve diğer önemli katlarda konuşulan memleket meseleleri hakkında istihbarat yapmaktır. Bu da Türk vatandaşları olan mahkûm bir komünisttir.

c — Yabancı komünist istihbarat memurlarının temas ettikleri bazı komünistlere (Türkiye komünist partisi henüz ihtilâl ile iktidara gelecek durumda değildir. Bu işi ancak kızıl ordu yapabilir. Siz Türk komünistleri, kızıl ordunun Türkiye'yi istilâ vazifesini kolaylaştırmanız lâzımdır. Bunun için de, askerî istihbarat işlerinde bize yardımcı olmanız icap eder.) diyerek vazifelendirmek istemişlerdir.

ç — Yine 1951-1952 tevkifatında açıklandığına göre, (T.K.P. gizli neşriyat yapmaya karar vermiş

Bunun için müsait bir evin kiralanması lâzım Fakat bu evde neşriyat yapıldığının ve neşriyat işlerinde çalışanların da gizli kalması icap ediyor. Kullanılan taktik şöyledir.) (Partili komünistlerden MUAMMER TAMKAN güya çok içki içiyor, şarhoşlukla boşboğazlık yapıyor diye evvelâ partiden çıkarılıyor. Partililerin kendisi ile teması menediliyor. Merkez komitesi üyesi olan MİHRİ BELLİ neşriyat işlerini sağlayacağından her ikisi birbirleri ile gizli olarak tanıştırılıyor. Ve ondan sonra MUAMMER TAMKAN'ın Göksuda bulunduğu ve kirası ile diğer geçim masraflarının partice ödeneceği bildirilen bu eve taşınıyor. Fakat, henedense bu evi bir müddet sonra terk ediyorlar.) Bu gibi komünist taktikleri ve çalışmalarını fazlalaştırmak mümkündür.

d — Komünistler partili ve partisiz olarak ikiye ayrılır. Partisiz komünistleri de ikiye ayırmak lâzımdır. Bazıları komünizm ideolojisini kendi anlayışına uygun görmüştür. Fakat aktif duruma geçmek istemez. Tevkif edilip mahkûm olmaktan korkar. Bunun için de partiye girmez. Tetkikleri, düşünceleri şahsidir. Bunlara sempatizan da denilir.

Bazıları da, parti tarafından özel maksatlar için, parti dışında bırakılır. Herhangi bir tevkifatta bunlar yakalanmaz. Serbest kaldıklarından, partinin verdiği özel görevleri yapmakta devam ederler. Bu gibileri, yalnız partinin en yüksek kademesinde bulunan, meselâ, parti sekreteri ve teşkilât kolunu idare eden, merkez komitesi üyeleri bilirler.

Lise veya üniversitelerde okuyan gençlerden kandırıp, zehirleyip komünist yaptıklarından bir kısmını böylece parti dışında bırakırlar. Bunlar tahsilini tamamladıktan sonra devlet teşkilâtında, özel

teşekküllerde veya diğer özel işlerde vazife alıp çalışmaya başlarlar. Zamanla terfi ederler. Yüksek kademelere tayin olurlar. Siyasi partilere, her türlü teşekküllere girerler Millet Vekili olurlar. Matbuata yerleşirler. Güzel sanatların her dalında çaişirler. Muharrir, romancı, edebiyatçı, şair, artist ve kari katirist olurlar.

İşte bu gibi yerlerde bulunanlara (köprü başlarında bulunanlar) derler. Bu gibilerin hepsi partinin verdiği görevler üzerinde, görünüşte çok dürüst ve masumâne çalışmalarla, vazifelerini yapmaya çalışırlar. Bu gibileri keşfetmek zordur. Bu gibi çalışmalar hakkındaki en canlı misâl, birinci kısmın yedinci maddesinin (b) fıkrasında yazılı olan ŞEFİK HÜSNÜ'nün Moskovaya gönderdiği raporda açıkça belirttiği gibi (adımlar-yurt ve dünya) ile (Tan gazetesi) hakkında verdiği bilgilerdir. ZEKE-RİYA SERTEL'in komünist olduğu, ancak Türkiye'den kaçıp, demir perde içine girdikten ve orada memleketimiz aleyhindeki çalışmaları görüldükten sonra, yetkili makamlar ve halk tarafından anlaşılmış ve inanılmıştır. Daha evvel (komünist değildir. Ve olamaz. Çünkü zengindir.) gibi sakat düşüncelerle savunması yapılmakta idi.

Adımlar-Yurt ve dünya dergileri hakkında da hala bu gibi sakat düşüncelerin devam ettiği ve hatta yazarlarından birisinin İstanbul Üniversitesine profesör olarak getirilmesi için çalışıldığı, gazete haberlerinden anlaşılmaktadır.

Partili komünistler kadar tehlikeli olanlar, parti dışı bırakılmış ve köprü başlarını tutmuş bu komünistlerdir. İstiklâl savaşında tokat millet vekili NA-

ZİM'in dahiliye vekili olması durumunu unutmamak icap eder.

Bu bakımlardan ALEXANDER FOOT'un açıklamasına çok önem vermek ve ona göre dikkatli ve tedbirli bulunmak lâzımdır.

(15 — Yön dergisi 82 nci sayısının 7 nci sahifesin de «Türkiyede komünizm tehlikesi var mı yok mu?» diye bir anket açmış, müteaddit kültürlü zevat düşüncelerini söylemişler, çoğunluk «Yakın bir komünizm tehlikesi yoktur» şeklinde cevaplar vermişler Bir kaç kültürlü zat da «vardır» diye cevaplandırmışlar. «Tehlike yoktur» diyenlerin cevaplarında «İLHAN SELÇUK'un cevabından gayrısında» böyle bir düşünce ve sonuca varmanın mucip sebepleri yoktur.

Buraya kadar yaptığımız açıklamalardan sonra, kendilerinin nasıl düşüneceklerini ve bu düşüncelerinde ısrar edip etmeyeceklerini tabiidir ki bilemeyiz.

Komünizm tehlikesi yoktur diyenlere karşı, bazı sorular soralım:

Dünya, hangi sebepler ve tehlikelerden dolayı, bilinen iki büyük guruba ayrılmıştır? Nato, Sento ve Seato gibi siyasi, Askeri İktisadi ve kültürel ve diğer anlaşmalar ve ittifaklar hangi tehlikeyi savunmak amacı ile yapılmıştır? Her bakımdan geri kalmış milletlere daimi olarak yapılmakta olan milyarlarca maddi yardımlar neden yapılmaktadır? Mareşal projesi ve Truman doktrinin ortaya çıkmasının sebebi nedir? Birleşmiş Milletlerin, dünya sulhunu korumak amacı ile yaptığı çalışmaların maksadı nedir? Durmadan silâhlanmak ve ordular beslemek için, hür milletlerin ve devletlerin katlandıkları milyarlarca masrafların amili nedir? Anti komünist bütün büyük devletlerin göz önünde tuttıkları, peyk devletler ve

hatta Rus ve Çin halkına ve diğer hür dünya milletlerine anlatmak ve ikaz etmek istedikleri tehlike, hangi tehlikedir? memleketimizin, bu tehlikeden hariç bir memleket olduğunu gördüklerinden ve anladıklarından dolayı mı? «Tehlike yoktur» denilmek isteniyor?...

Yoksa (T.K.P. bir ihtilâl yaparak iktidara gelecek derecede henüz kuvvetlenmiş değildir. Bunun için, yakın bir tehlike yoktur) demek mi istiyorlar?

Eğer bu kastediliyorsa «Asıl tehlikenin» nasıl ve ne olduğunun hala anlaşılmamış olduğu teessürle görülmektedir. Zira, asıl tehlike, onun yaratacağı sonuçta olmakla beraber, sonuca götürecektir olan bu şekildeki çalışmalarla «Vasatı» hazırlamaktadır.

T.K.P. nin, çalışmalarını açıklamaktaki maksadımız da, işte bu tehlikeyi göstermek ve anlatmak içindir. Memleketimizde, senelerdenberi mevcut olan huzursuzluklar Vatandaşlar arasındaki husumet yaratmak gayretleri, parlamentoya, Hükümetlere kurulmuş resmi veya özel müesseselere karşı gösterilen düşmanlıklar, hep bu vasatı hazırlamak için yapılmış ve yapılmaktadır. Ve yine yapılan ve yapılmak istenen iyi ve müspet işler ve alınmış kararlar aleyhine açılan kampanyalar, Güzel sanatlar, edebiyat, Ahlâk gibi manevi kıymetler üzerinde yapılmakta olan propaganda ve soysuzlaştırma faaliyetlerinin bütünü, bu amacı sağlamak içindir. Bunları görmemezlikten gelmek ve gaflet içinde bulunmak, geçmişte olduğu gibi memleketimizin ve milletimizin başına tehlikeler getirir.

16 — Memleketin ve Millî menfaatların korunması için, Millet Meclisinde-partiler üstü-Millet Ve killerinden özel bir komisyon kurulmuş, yıkıcı ve

ayırıcı faaliyetlerin durumunu inceliyerek gereken tedbirlerin alınması hakkında, özel bir rapor hazırlanarak hükümete sunulması için çalışıyorlarmış. Bunu günlük gazetelerde de okuduk.

Durum böyle olduğuna göre, çok lüzumlu ve hayırlı bir işe teşebbüs edilmiş demektir.

İkinci defa neşir hayatına başlayan «Yön dergisi» Bu komisyonu ve Milli Emniyeti ele almıştır.

Komisyon hakkında «Komünist tacirleri, Meclis içinde Senatör ve Millet Vekillerini kontrol ederek milli Emniyete raporlar veren, Milli Emniyetin ajanları» diye suçlandırarak ve bu Millet Vekilleri hakkında «Jurnalıcılar» diye yazmaktadır.

«Milli Emniyetin bir çalışma yerini de ileri sürerek» göya bazı açıklamalar yapmak cabası içindedir. Ve yine Milli Emniyet Hizmet Reisine cevap başlığı yazının sonunda «Başta Hükümet ve parlamento olmak üzere Demokrasiye ve Hukuka inanmış bütün teşekkülleri ve aydınları, bu korkunç zihniyetle savaşa çağırıyoruz» denilmektedir.

Biz Yön'ün bu açıklamaları üzerinde durmayacağız. Bu ithamları Millet Meclisindeki komisyon üyeleri ve Milli Emniyet yetkilileri de okumuş olacaklarından gereken şahsi savunmaları kendilerine bırakıyoruz.

Yalnız ortaya atılan bu iddialar, okunduğu zaman «Tezat ve garabetler» ile dolu olduğu - Ve eğer yazılmasında mahsuz bir maksat yoksa - konuyu yazılmasında mahsus bir maksat yoksa - konuyu maktadır. Çünkü, Millet Meclisi içinde kurulduğu söylenen bu komisyonun Mecliste çalışan partilerin Millet Vekillerinden ve tabii senatörlerden teşekkül etmiş bir komisyon olduğuna ve Meclis binası içinde

toplanaarak çalışıklarına göre, mensup oldukları partilerin liderleri, meclis gurupları ve Milletvekili arkadaşları ve Senatörler tarafından bilindiği gibi, toplanma sebepleri ile, ele alınan konuların ne olduklarını da bildikleri anlaşılmalıdır.

İddia olunduğu gibi, eğer bu komisyon «Türkiye Büyük Millet meclisi içinde Milli Emniyetin bir ajanı olarak» Millet vekilleri ve senatörler arasındaki komünistleri tespit etmek maksadiyle kurulmuşsa, o halde hepsi de bu «Ajan» tesbiti çalışmalarında, iştirâk durumunda demektir. Bu kadar açık ve müşterek olan bir çalışma ile Millet Vekilleri ve Senatörler arasındaki komünistleri anlamak nasıl mümkün olabilir? Kim kimi anlayacak ve Milli Emniyete jurnal edecek?

Dünyanın hiç bir yerinde «Ajan çalışmalarının» bu şekilde olamayacağı, bilinen bir gerçektir. Milli Emniyet, Meclis içinde ajan kullanmak isterse, bu şekilde hareket etmiyeceği, üzerinde durulmıyacak kadar çok yanlış bir düşünce ve anlayıştır.

Bunun yazarların gizli çalışma, usul ve taktikleri hakkında en basit bir bilgiye bile sahip olmadıkları görölmektedir.

YÖN devamla «Komisyon hazırladığı bir raporu, Milli Emniyete vermiş ve dört Bakanın komünist olduğunu bildirmiş» diyor. Bu iddia, akli ve mantık olmayan çok güllünç bir iddiadır. Komisyonunda, Halk Partili Millet Vekilleri de var, Jurnal edilen Bakanlar da Halk Partili, hazırlanan rapora Halk Partili Millet Vekilleri de imza koymuş ve işte bu rapor ile dört Halk Partili Bakan Milli Emniyete komünisttir diye Jurnal edilmiş!! Bu hususta söylenecek söz değil, ancak yapılacak bir tavsiye olabilir. O tavsi-

yede «Yön de böyle yazanlarla, böyle düşünenlerin kendilerini bir akıl ve ruh hastalıkları mütehassısına muayene» ettirmeleridir.

17 — 2.Kasım.1964 günlü Milliyet Gazetesinde «**ÇETİN ALTAN**» Taş adlı köşesinde «**ATATÜRK'Ü DE TAKİP EDEMEZSİNİZ YA**» başlıklı yazısında TEVFİK RÜŞTÜ ARAS'dan alınmış bilgilere dayanarak «İstiklâl Savaşı sırasında, **TEVFİK RÜŞTÜ ARAS**'ın Moskovaya gittiğini, Kominterine kabul edilmek için o zamanki komünist liderlerine müracaat edildiğini, fakat **STALİN**'in muhalifleri çoğunlukta olduğundan bu talebimizin kabul edilmediğini ve hatta **TEVFİK RÜŞTÜ ARAS**'ın bu işi sağlamak maksadiyle Moskova'da fazlaca kaldığını» ele alarak Rahmetli Büyük **ATATÜRK**'ün de «Bir komünist olduğunu» anlatmak istemiştir

Büyük üzüntü ve hayretle okunan bu yazının ne maksatla yazıldığını anlamak cidden zordur. **TEVFİK RÜŞTÜ ARAS**'ın, **ATATÜRK** hakkındaki bu isnadının ne kadar yanlış olduğunu anlatmak için, **MUSTAFA SUPHİ** ve arkadaşlarının kurdukları Türkiye komünist partisinden sonra yayınladıkları 14.Haziran.1960 tarihli beyannameden pasajlar veriyoruz.

**(TÜRKİYE KÖYLÜ, AMELE, ÇİFTÇİ, ASKER
VE DİĞER VATANDAŞLARA! BEYNELMİ-
LEL PROLETARYA VE KOMÜNİSTLERE)**

Türkiye de, sosyalizmi yerleştirmek üzere «Üçün-
cü enternasyonale merbut bir komünist partisi»
teşkil olunmuştur. Rusya'da baş gösteren büyük iç-
timaî inkilâp göz karartıcı bir sür'atle üç sene zar-
fında yerli ve ecnebi bütün kapitalist hükûmetlerin,
bu muazzam inkilâbı söndürmek için, bütün kuvvet-
lerini sarfetmiş olmalarına rağmen Şarktan VELA-
DİVUSTOK, Garptan Lehistan, Şimalden Buz denizi,
Cenuptan Orta Asya ve İran içlerine kadar yayıl-
mıştır.

Böyle az zamanda büyük bir muvaffakiyet kaza-
nan Rus inkilâbının mahiyeti tetkik olununca, bü-
tün dünyadaki mazlum milletlerin kapitalist esare-
tinden kurtulmaları matuf olduğunda şek ve şüphe
kalmıyor. Kapitalistlerin zülüm ve tahakkümüne uğ-
ramış olan milletlerin en bedbahtı Türk Milleti ol-
duğundan hiç şüphe yoktur. İşte bu sebeplendirdirki
Türkiye'de bir komünist partisi doğmuştur.

T.K.P., komünizm esasından ibaret olan umu-
mî nizamnamesi dahilinde, halkı irşat ve büyük
mefkûre etrafında vatandaşları toplayarak, eski zih-
niyet ve eski akideler üzerine bina edilen hali hazır
idare tarzını yıkmak ve içtimaî inkilâbı meydana
getirmek maksadiyle teşekkül etmiştir.

Rusya şuraları ve Sovyet esasları üzerine umu-

mi ve nispi rey ile Halk hükümetlerini teşkil ve ilk intihaplarda mütegalibe ve burjuvayı intihap hakından mahrum ve (fukarayı kâsibenin diktatörlüğünü Vaz ve ilân ederek, şahsî ve hususî mülkiyetleri ilga, istihsal vasıtalarıyla alat, say ve amel ve her nevi kabili istimal ve istihlâk eşyayı millileştirerek mecburi çalışma ile istihsalatı tanzim ve müsavi hisselerle ihtiyacat ve istihlakâtı tevzin, umumî refah ve saadeti temin etmek, iptidai ve tâli tahsili mecburi ve meccani kılarak pek geri kalmış olan maarifi az zamanda hat gayeye isale çalışmak, Türkiye komünist partisinin esash umdelerinin teşkil eder.)

T.K.P., vaziyeti hazırayı tetkik ederken memleketi ve halkı iki cereyanın tesiri altında görmemektedir.:

Bunlardan biri; İstanbul Hükümetinin ortaya koyduğu, diğeri de Kuvai Milliye'nin husule getirdiği vaziyetlerdir. İstanbul Hükümeti, esas itibarıyla eski mutlakiyetperver ve aristokratik bir idareden yani, eski Sultanlık devrinin ihyasına çalışan bir hey'etten başka bir şey değildi. İstanbul Hükümeti bu esasları birleştirmeye muvaffak olmak için bütün mazlum beşeriyetin düşmanları olan kapitalist müttefik devletlerle birleşme ve bütün mevcudiyeti ile onlara istinat etmekten çekinmeyen ve halkı birbirine kırdırmaktan memleketi en adi düşmanlara çığnetmekten zevk alan şerefsiz, haysiyetsiz ve hatta vicdansız bir kitleden başka bir şey olamaz.

MUSTAFA KEMAL Paşa tarafından vücuda getirilen Kuvai Milliyet Hükümetine gelince :

Saray Hükümetinin aldığı bu korkunç vaziyet üzerine memleket dahilindeki milliyetperverlerle

memleketin demokratik burjuva sınıfına istinaden müşarüf - ileyhın etrafına toplanarak Anadolu'nun İstanbul Hükûmetine karşı olan millî kıyamını ve fevkalade bir hükûmet teşkil maksadı ile milletin bütün işlerine el koyan Büyük Millet Meclisi meydana getirdiler. Uzun ve ezici bir harpten çıkan Anadolu, bu vaziyet karşısında ne yapacağını şaşırmış ve bitap bir halde bulunmuş olduğundan, bu yorgun halkı canlandırmak ve onlara yeni bir ruh vermek ve bilhassa istinat noktası göstererek kuvvei maneviyeyi yükseltmek icap ediyordu. Kovai milliye Hükûmeti onu da bulmakta güçlük çekmedi. Beynelmilel kapitale düşman olduğunu, kapitalist hükûmetleri yıkmaya ve bütün dünyada içtimai inkılâbı yapmaya azmettiğini her tarafa ilân eden ve islâm aleminde de bu maksatla müzaharetini vadeleyen, Rus Sovyet hükûmetini bir istinatgâh olarak halka gösterdiler. Hatta bir müddet sonra resmî beyannamelerle Rus Sovyet hükûmeti ile ittifak olduğunu ve bunlardan para, top, silâh ve hatta asker geleceğini bile ilân ettiler.

Fakat burjuva elinde bulunan bu hükûmet de işgal siyasetini elden bırakmadı. Burjuvaların tesiri altında milliyet perverlikten uzaklaşmadığı gibi, Rusya'daki ceryanı da alkışlamaktan fari olamadı. Milliyetperverlikten ayrılmadığını aylardanberi eski idareyi muhafaza etmeğe ve bilhassa komünizm ceryanlarına fiili müdahalelerle ispat ettiği gibi, işgal siyasetini elden bırakmadığını da, Rusya Sovyet hükûmetine ve hatta üçüncü beynelmilel kongreye milliyet perver siyasetçileri mürahas olarak göndermekle ispat etti

Hülasa: yukarıda zikrolunan hakikatlere daya-

nılarak (Türkiye komünist partisi) vaziyeti hazırda: **Bir tarafta**, müstebit, **diğer tarafta**, aldatıcı iki siyasi manzumenin mevcut ve hükmettiğine, daha açık bir tabirle **bir tarafta**, İngiliz siyasetine alet olan Hürriyet ve itilafçılar **diğer tarafta**, Halk için onlardan hiç farkı olmuyan ve fakat maske ile meydana çıkan eski ittihatçılar olduğuna kanaat ve bu kanaati resmen ilân ve her iki hükümetle hiç bir alakası olmadığını beyan eder.

Cihan inkilâbının bir ordusu olarak kızıl bayrak altında bütün dünyadaki komünist arkadaşları ile beraber çalışmayı en mukaddes bir vecibeyi zimmet sayan (**Türkiye komünist partisi**) meslekdaşlarını hürmet ve samimiyetle selamlamayı bir şeref adde-der ve onların muaffakiyetlerini kendi muvaffakiyeti olarak telakki eder.

Yaşasın beynelmilel içtimai inkilâp

Türkiye komünist partisi umumi
Merkezi

Bu komünist beyanname okununca, ATATÜRK'ün komünist olduğu hakkındaki iddianın, nasıl yalan ve hattâ iftira olduğu kesin olarak anlaşılmaktadır. Zira, bu beyanname MUSTAFA SUPHÎ ve arkadaşlarının kurduğu, asıl komünist partisinin yayınladığı beyanname'dir. Bu parti «Moskova'daki liderlerin-kominternin» güvenini kazanmış komünterne üye olmuş ve kominternin emir ve direktifi ile kurulmuş bir partidir. Beyanname'de yazılı fikirler ve ileri sürülen iddialar, Moskova'nın tetkikinden ve tasvibinden geçtikten sonra yayınlanmıştır.

Rahmetli Büyük ATATÜRK ile onun teşkilâtlandırdığı «Kuvai Milliye» ve kurduğu «Büyük Millet Meclisi ve Hükümeti» hakkında, Moskova'nın anla-

yışı bu şekilde olduğu halde, **TEVFİK RÜŞTÜ ARAS** sanki bunları bilmiyormuş gibi, **ÇETİN ALTAN**'ın köşesinde yazdığı yazılardaki sözleri söylüyor.

ATATÜRK'ün «Sosyalist - Komünist» olduğu değil, olmadığı üzerinde bile düşünmek, her hangi bir yazı yazmak ve savunma yapmak, saygısızlığın en büyüğüdür. Mütareke yıllarında «İngiliz - Amerikan mandası» fikirleri bir çok siyasilerimiz ve kültürlülerimiz tarafından ortaya atıldığı ve bilhassa Sivas kongresinin toplandığı sıralarda Rahmetli Sadrazam Müşir **AHMET İZZET Paşanın**, yine Rahmetli **SAFFET ARIKAN** ile ATATÜRK'e gönderdiği özel mektupta «Artık her şeyimiz mahvolmuştur, hazine boştur, yegâne kurtuluş çaresi on beş ilâ otuz sene müddetle Amerika'nın mandası altına girmektir. Sivas kongresinde bu kararı alarak, Türk milletinin isteği şeklinde ilân ediniz, Amerikan yetkili şahsiyetleri ile temas ederek bu talebi sağlamaya çalışınız... Vesaire» fikirlere karşı «Hayır! Yalnız ya istiklâl ya ölüm» fikrini ortaya atan, Türk ve cihan efkârına açıklayan ve milleti bu fikir etrafında toplayarak istiklâl savaşına başlayan, muvaffak olan ATATÜRK değil midir?

Demekki, ATATÜRK İstiklâl Savaşına karar verirken, Samsun'a giderken, İstiklâl Savaşını yaparken ve yaptıktan ve vatani düşman ordularından temizledikten sonra «Ey Moskova, komintern, dünya proletaryası. İşte kurtardığım vatan ve millet emrindedir, memleketimizde kominterne bağlı komünist idare kurmak için çalıştım size koca bir vatan ve millet hediye ediyorum, işgal ediniz tarih boyunca esaret, kölelik bilmiyen imparatorluklar kurmuş, krallara taçlar giydirmiş bu yüce milleti, esir ve köle

gibi kullanımız» demek için mi milletin başına geçti? Savaşları, bütün inkılapları bunun için mi yaptı?

Yazılarımızın evvelki kısımlarında birleştığımız gibi «Yeşil ordu - Halk iştirakiyun Fırkası» haklarında yaptığı idari ve kanunî işlemler ve Büyük Millet Meclisinde söylemiş olduğu hususlar ve yaptığı açıklamalar ve nihayet Türk âleminin en büyük düşmanı komünizmdir, görüldüğü yerde ezilmek lâzımdır sözlerini söyleyen ATATÜRK değil midir?

İstipdat idaresinde Harb Akademisi öğrencisi iken Sultan HAMİT'e ve onun idaresine karşı isyan eden ve bundan dolayı Yıldız'da sorguya çekilen ve genç bir Kurmay Subay iken Şam'a sürülüp orada vatanını ve milletini müstebit idareden kurtarmak istiklâline, hürriyetine kavuşturmak için en yakın birkaç arkadaşı ile gizli cemiyeti kuran ve nihayet İttihat ve Terakki teşkilâtı içinde bulunan, Hareket Ordusu ile İstanbul üzerine yürüyen, Meşrutiyetin ilânına yardımcı olan, Trablusugarp harbi sırasında gizlice o bölgeye kaçıp Derne ve havalisi komutanlığını üzerine alıp İtalyan'ları denize döken ve Balkan harbinin çıkması üzerine hemen İstanbul'a gelip bu harbe iştirak eden, Çanakkale harbi savaşlarını yapıp İstanbul'u kurtaran, Şark cephesinde idare ettiği birliklerle Rus ordularını riç'at ettirip Bitlis ve havalisini geriye alan ve nihayet 7.nci ordu kumandanı olarak Suriye cephesindeki son bozgunlukta Halep önlerinde galip İngiliz ordularını durdurtan ve o zamandan itibaren yine memleketi ve milleti kurtarmak için kumandanlara verdiği emirlerle, İstiklâl savaşının temelini hazırlamak isteyen, bu ATATÜRK değil midir?

Bütün bunları «Kominterne üye olmak, memle-

kette bir komünist idare kurmak» için mi yapmıştır?

Ne kadar acı ve ne kadar hazindir ki, Büyük ATATÜRK hakkında bu iftirayı, en yakın arkadaşı olduğunu söyleyen ve bu memlekette on üç sene hariciye vekilliği yapmış olan TEVFİK RÜŞTÜ ARAS söylüyor ve onun bu sözlerini ele alarak, Milliyet gazetesindeki köşesinde, ÇETİN ALTAN yazıyor ve umumî efkâra açıklıyorlar!!...

Bu TEVFİK RÜŞTÜ ARAS, 6 Kasım 1964 günlü YÖN dergisinin 5 nci sahifesinde ATATÜRK'e ait yazdığı yazıda «31 yıl süren dostluk hayatında normal bir tanışma ile başlayan arkadaşlık, pek yakın dostluğa intikal etmiş, zamanla ve onun gittikçe beliren ve artan kudreti ile memleketinin lideri ve benim aşk ile bağlandığım şefim olmuştur» dedikten sonra «Şahsına ve kızını gelin ederken yaptığı maddi yardımlardan bahsederek, hele vefa bahsında hâtıram onun en güzel misalleri ile doludur» diyor.

31 yıl süren dostluktan ve pek yakın dostluğa intikal edip aşk ile bağlandığı şefi hakkında bu iftira da bulunuyor. Bu kadar yakın arkadaşlık ve 13 sene hariciye vekilliğini yaptığı halde Büyük ATATÜRK'ün memleketin iç ve dış siyasetinde neler düşündüğünü bilmiyormuş gibi davranışı cidden çok elem vericidir.

Demokrasi, düşünce, fikir ve yazı özgürlüğü bu mudur?

TEVFİK RÜŞTÜ ARAS'ın yaşına saygı gösterek bu konuyu da burada kesiyoruz.

Komünizm, casusluk ve diğer yıkıcı ve bölücü çalışmalarla mücadele edecek müteahhasis elemanları yetiştirmek amacı ile, her devlet özel okullar açmıştır. Bu okullara teorik ve pratik bakımlardan konu-

ları çok iyi bilen mütehasşıs öğretmen ve profesörler tâyin etmişlerdir.

Buna karşılık, bu gibi yetişmiş elemanların tuzağına düşmeden ve yakalanmadan nasıl çalışılması lâzım geldiğini öğreten, okullar da vardır. Bu okullarda da yine konuları iyi bilen mütehasşıs öğretmen ve profesörler ders vermekte ve (ajanlar) yetiştirilmektedir.

Casuslar, beşinci kollar, sabotörler velhasılı her türlü yıkıcı faaliyetlerde çalışacak ajanlar bu gibi okullarda yetiştirildikleri gibi, komünist ülkelerde açılmış okullarda, yabancı komünistler de yetiştirilerek geldikleri memleketlere gönderilmektedir.

Sovyet Rusya'da ihtilâlden hemen sonra açılmış olan bu gibi okullar - Üniversitelerde, **Türkiye de dahil olmak üzere**, birçok memleketlerden gelmiş ve adetleri fazla gençler din ve ırk farkı gözetilmeksizin (**Marxist-Lenininst**) ders programları ile ve sıkı bir kontrol altında tam bir komünist ve ihtilâlcı olarak yetiştirilmiş ve hâlâ daha yetiştirilmektedir.

Bunlar kendi memleketlerinde açık veya gizli komünist partileri kurmakta ve ayrıca huzursuzluklar ve ihtilâller yaratmak ve iktidarı ele almak için çalışmaktadırlar. Nitekim, bu şekilde yetişmiş olanlardan bazıları, bilindiği gibi, Pasifikteki bazı adalarda, Afrika'da, Uzak doğuda muvaffak olmuşlardır ve yine bazı memleketlerde hâlâ görülen ihtilâllerini iç huzursuzluğu yapan ve yaratanlarda bunlardır.

Türkiye komünist partisinin kurucu ve diriyanlarından ve hattâ partili olanlardan mühim kısmı, Moskova'da (**Şark Üniversitesi denilen okulda**) okutulmuş ve yetiştirilmiştir. Bu konuda, Fransız komü-

nist partisinin çalışmaları ve yetiştirici kitapları da önemlidir.

Görülüyorki, iki okul mezunları birbirleri ile mücadele halindedir ve bu mücadele geçici değil daimidir. Sovyet Rusyadan sonra ortaya çıkan komünist Çin'in de aynı şekilde çalışması konuya ayrı bir önem vermektedir.

Dünya komünist sistem ve diktatoryasını kurmak için, Moskova ve Pekin idarecileri arasında birkaç senedenberi ortaya çıkan ideolojik anlaşmazlığı her nekadar (sulh içinde beraber yaşamak) diye Moskova'nın ortaya attığı, aldatıcı bir barış siyaseti yüzünden, gösterilmek isteniyorsa da bu sebebin hakikat olmadığı ve bir komünist taktiği olduğu, devletler ve hür milletler tarafından bilinmektedir.

Hür devletlerin iktisadî ve askerî güçleri ve aralarında mevcut olan siyasi, askerî ve iktisadî ittifak ve anlaşmalar ve atomik silâhların korkunç durumu Sovyet Rusyayı üçüncü bir dünya harbini yapmaktan kaçındırmaktadır.

Çünkü, Lenin'in ve Stalin'in (sosyalist cemiyetinin biricik kalesi Sovyet Rusyadır. Bu kale yıkılırsa, bir daha dünyayı komünizm idaresi altında toplama ve bir sosyalist cemiyeti kurmaya imkân kalmaz. Dünya komünizmi, Moskova - Pekin - Kalküta - Manchester yolu ile sağlanacaktır. Bunun için, dünyanın en kudretli olan kapitalist devletlerin — her bakımdan bilinen kudret ve kuvveti derecesine gelmeden evvel — bu kaleyi günün siyasi şartlarına göre idare ederek zaman kazanmak zorundayız.) diye söyledikleri sözler, hâlâ Moskova idarecileri tarafından tatbik edilmek istenildiği görülmektedir.

Bu taktik sebebiyle, vaktiyle TROÇKİ ve arka-

daşlarının nasilki, diğ er ihtilâlc i arkadaşları ile aralarında anlaşmazlık olmuş ve sonunda da bilinen âkibete düşmüşler ise, bugünkü Moskova - Çin anlaşmazlığını da aynı düşünce ayrılığının yani TROÇKİST'lerin (komünizmde durmak yoktur. Daima hareket ve daima ihtilâllerle dünyayı komünistleştir- mek lâzımdır. Bunun için, komünist olmıyan memleketler içinde daimi faaliyet göstererek huzursuzluklar, ihtilâller yaratmak ve arkasından kızıl ordular ile istilâ edip hedefe mümkün olduğu kadar kısa zamanda ulaşmak icap eder.) şeklindeki taktiğ in tatbikinden ileri geldiğ i, Çin ve Arnavut liderleri ile diğ er bazı komünist liderlerin açıklamalarından da anlaşılmaktadır.

Hissî olan diğ er bir cephesi de, sevk ve idare merkezinin (Moskova) yerine (Pekin'e) geçmesini arzu etmekten ileri gelmektedir.

Durum hangi açıdan ele alınırsa alınsın, hür devletler ve milletler için senelerdenberi mevcut olan tehlike hâlâ mevcuttur. Ve daha ne kadar devam edeceğ i de bilinmemekte ve kestirilememektedir. Nitekim, hür devletlerin liderleri, yetkili kişileri her fırsatta bu tehlikeyi belirtmekte ve alınmış tedbirleri kâfi görmiyerek, daha esaslı ve koruyucu tedbirlerin alınmasını söylemektedirler.

Birinci kısım olarak buraya kadar 17 madde halinde belirttiğ imiz hususlar, YÖN dergisinin tekrar yayımlamaya başladığı sayılarında — her nedense ve ne maksatla — bu konulara dokunan yazılarına karşılık olmakla beraber, bu dergileri okuyan ve okumayan vatandaşlarımızı beynelmilel komünizmin dünya çapında ve bilhassa memleketimizdeki illeğ al ve leğ al teşekküllerinin, faaliyet ve taktiklerinin ma-

hiyet ve şumulünü açıklayarak kendilerini aydınlatmak, ikaz etmek amacını sağlamak içindir.

Bundan başka Sayın Senatörleri, Milletvekillerini, Hükümeti, Orduyu, Devlet organlarını, yıkıcı ve ayırıcı konular ile mücadele eden yetkili organları siyasi partilerin yöneticileri ile partilileri, öğretmen, öğrenci ve işçilerimizi uyarmak içindir.

Ve yine «Kanuni, idari, adli, iktisadi ve sosyal» tedbirleri almakla yetkili olan Devlet organlarını aydınlatarak, gereken tedbirleri zamanında, esaslı ve isabetli almalarını sağlamak içindir.

Çünkü; bilindiği gibi içinde yaşadığımız dünya durumu tamamen «Bilgiye, ihtisasa ve tekniğe» dayanmaktadır. Artık bu üç önemli faktör eskisinden çok farklı olarak birçok dallara ayrılmıştır. Meselâ; Tıpta bile yalnız dahiliye mütehassısı olmak kâfi gelmemekte, «Kalb, göğüs, mide, bağırsak gibi» ihtisâs şubelerine bölünmüş bulunmaktadır. Binaenaleyh «İktisadi doktrinler ve sosyal problemlerde» başlı başına bilgi, ihtisâs haline gelmiştir. Yalnız, faktül-telerden ve yüksek okullardan mezun olmakla «Doktrinal ve sosyal faaliyet ve taktikleri» takip, tetkik ve kıymetlendirmek mümkün değildir. Bu faaliyetlerin teorik ve pratik hususlarını ve pratik denilen çalışma, metod ve taktiklerini de bilmek ve bu konularda tecrübeli olmak gereklidir.

Bütün yıkıcı ve bölücü faaliyetlerle mücadele edecek yetkili kurulların «Mücadeleyi yapabilecek şekilde kifayetli kadro, teorik ve pratik bilgilerle mücehhez tecrübeli eleman ve lüzumlu olan teknik ve maddi imkânlara» sahip olması lâzımdır. Bunlar sağlanmazsa, yapılacak mücadele, noksanların mevcudu nispetinde, başarıyı zayıflatır. Teşhisler ve kıy-

metlendirmeler o nispette, milli menfaat veya vatanseverlik aleyhinde olur. Hükûmete ve mücadele ile meşgul organlara karşı güvensizlik artar ve ayrıca bu güvensizlik, komünistler tarafından istismar edilerek mükemmel bir propaganda malzemesi ve vasıtası haline sokulur.

Yeni Anayasamızın kabul ettiği «Sosyal - Sosyal adalet - Demokrasinin düşünce, fikir ve yazı özgürlüğü» maddeleri bu yıkıcı ve ayırıcı faaliyetleri çok önemli hale getirmiştir. Bu bakımdan da «Kemalât alet, Kemalât olamaz» vecizeleri gibi, Devlet organlarının çok dikkatli ve hassas hareket etmesi ve konunun önemine göre gereken en doğru ve isabetli tedbirleri alması lâzımdır.

Komünistler, casuslar ve diğer yıkıcı ve ayırıcı faaliyette bulunanların hepsi de, birer insandır. Fiziki teşekkülleri itibari ile kendileri gibi düşünmeyen ve vatan, millet haini olmayanlardan «Renk ve vücut teşekkülleri» bakımlarından da hiç bir farkları yoktur. Bundan başka herkesin, kafaları içinde sakladıkları fikirleri ve hainlikleri gösterecek, filmini alacak veya renklerinin pembe, kırmızı, siyah olduklarını tesbit edecek, herhangi bir araç veya makina da icat edilmiş değildir. Her ne kadar, yalanı tesbit maksadıyla bir makina icat edilmişse de, henüz o bile maksadı sağlayacak durumda değildir.

O halde bu gibileri tesbit ancak ve ancak — Suçlarda olduğu gibi — harici tezahürlerle mümkündür. Bu tezahürler ise, buraya kadar açıklanan çalışma şekilleri, taktikleri ve her sahada gösterdikleri gizli ve açık «Teşkilâtlar, yazılar, konuşmalar, propagandalar, maskeli isimler ve taktiklerinin» tesbit edil-

mesi ile kabildir. Bunlar ise sanıldığı kadar kolayca sağlanamaz.

Bu sebepledir ki, yukarıda belirtilen şekilde, bilgili, tecrübeli ve her bakımdan kifayetli ve elverişli, mücadele teşkilâtına lüzum ve zaruret vardır. Bilhassa yapılan neşriyat üzerindeki incelemeleri, mutlaka bu konuları, teorik ve pratik bakımlardan iyi bilen kültür sahibi görevlilerin, yapmaları gerekmektedir.

Adli mercilere verilen bu gibi suçlular hakkında yapılacak sorgu ve duruşmalarda savcıların, sorgu hâkimleri ile duruşma hâkimlerinin ve temyiz yolu ile tetkikat yapacak temyiz mahkemesi hâkimlerinin ve yine tâyin olunacak bilirkişilerin dahi, bu konuda teorik ve pratik bilgi sahibi olması zaruridir. Aksi halde, ya milli menfaatlar veya şahsî haklar aleyhine, haksızlıklar ve adaletsizlikler yapılır ve her iki bakımdan da, mücadelenin ve memleketin aleyhine sonuçlar verir.

İşte biz de «YÖN'ün» istediği gibi «Başta Hükümet ve parlamento olmak üzere demokrasiye ve hukuka inanmış bütün teşekkülleri ve memleketçi, milliyetçi vatandaşları bu korkunç zihniyetle savaşa çağırıyor» ve yazılarımıza, ATATÜRK'ün Büyük Nutkunda, Milletvekili komünist ve casus NAZIM hakkında, Büyük Millet Meclisinde yaptığı konuşmanın son kısmını belirtmek suretiyle son veriyoruz.

Atatürk diyor ki :

Muhterem Efendiler! Pek güzel bilirsiniz ki Sultanlarla, halifelerle idare olunmuş ve olunan memleketlerde vatan için, millet için en büyük tehlike sultanları ve halifelerin düşmanlar tarafından satın alınmalarıdır. Bunun ekseriya kolaylıkla temini kabili olmuştur.

Meclislerle idare olunan memleketlerde de, en tehlikeli cihet bazı milletvekillerinin ecnebi nam ve hesabına çalışmış ve satın alınmış olmalarıdır. Millet Meclislerine kadar dahil olmak yolunu bulabilen vatansızlara tesadüf etmek müstebat olmayacağına, tarihin bu baptaki misalleri ile hükmetmek zaruridir.

Bunun için millet; vekillerini intihap ederken, çok dikkatli ve kıskanç olmalıdır. Milletin hatadan siyaneti için yegâne salim çare, efkâr ve ef'ali ile milletin itimadına mazhar olmuş siyasi bir fırkanın, intihapta millete delâlet etmesidir. Alelûmum millet efradının; namzetlerini ortaya atan her şahıs hakkında, hükme yarıyacak mevsuk bilgiye ve isabetli reye malik bulunacağını kabul etmek, nazari olarak farz olursa bile, bunun mutlak hakikat olmadığı, tecrübelerin tecrübeleriyle inkârı kabul olmayacak bir bedahat olmuştur.

İKİNCİ KISIM

TÜRK CEZA KANUNUNUN 141. ve 142. nci MADDELERİNİN KALDIRILMASI İÇİN İLERİ SÜRÜLEN İDDİALAR VE AÇILAN KAMPANYALAR

Bu iddia ve kampanya yeni değildir. T.K.P., kanun dışı olarak teşekkül edip, gizli faaliyete başladığı tarihten itibaren ve bu maddeler Türk Ceza Kanununda yokken, kendilerini cezalandıran maddeler hakkında da ele alınmış ve kampanya açılmıştı. Fakat, o zamanki kampanyada «Burjuva kanunları» diyorlardı.

1936 yılında Türk Ceza Kanununda müstakil maddeler halinde tedvin edildikten sonra «Faşist» çok partili rejime geçince de «Faşist - Anti Demokratik» diye adlandırılarak, kampanya devam etmiş ve hâlâ devam etmektedir. Bunun için, kampanyanın sebep ve amacını bilmiyen kalmamıştır. Bu çabaların hedefi «Kanun dışı olan komünist partinin de diğer siyasi partiler gibi legal olarak kurulmasını» sağlamaktır.

Halbuki, komünizmin tehlikesini ilk anlayan ve ona göre kanuni ve idari tedbirleri alan memleket, Türkiyedir. Bu husus, birinci kısımdaki yazıların başlarında lüzumu kadar açıklanmıştır. Komünizm

tehlikesinin, dünya devlet ve milletleri için ne kadar önemli olduğu hakkında, her vesile ile dünya umumi efkârına açıklamalar yapan ve ikazda bulunan, yine Türkiye olmuştur.

Bu tehlikeyi anlıyamayan ve zamanında önleyici kanunî ve idarî tedbirleri almıyan, başta Amerika olduğu halde diğer bazı büyük, orta ve küçük devletler bilindiği gibi zaman geçtikten sonra, kendi milli bünyeleri ve hür milletler içinde beynelmilel komünizmin yapmak istedikleri ve hattâ birçok yerlerde yaptıkları «Siyasî, sosyal, iktisadî, fikri» tahripleri görerek akılları başlarına gelmiş ve yine başta Amerika olmak üzere bilinen müteaddit devletlerde «Beynelmîlel komünizmi ve komünist partilerini kanun dışı» bırakmış ve tahribatını önlemek için gereken kanunî ve idarî tedbirleri almıştır.

Durum bu kadar açık olduğu halde, biz de hâlâ bu kampanyanın devam etmekte ve 141. ve 142. nci maddelerin «Faşist İtalyan kanunundan alınmış, Faşist, Antidemokratik, Burjuva» teraneleri ile, Türk Ceza Kanunundan çıkarılmasının istenmekte olduğu, gerek «neşriyat» ve gerek düzenlenen «Açık oturumlardaki savunmalarla» istenildiği görülmektedir ve hattâ Anayasa mahkemesine de müracaat edilerek, mahkeme kararı ile kaldırılması için uğraşılmaktadır.

Bu kampanyanın başında evvelâ komünistler olmak üzere «Sosyal adalet - Sosyalizm» Doktrin ve fikirlerini benimseyenlerle «Memleketi ancak sosyalizm kurtaracaktır» tezini savunanlardan bazıları bulunmakta ve öncülüğünü de «YÖN dergisi» yapmaktadır.

Bu kampanya hakkındaki görüş ve anlayışlarımızı da, aşağıda yazılı şekillerde açıklıyoruz:

1 — 1919 dan 1935 yılına kadar komünistlik suçları hakkında yapılmış olan kanunî işlemler «Hiyaneti Vataniye, Takriri Sükûn» kanunları ile bu tarihlerde mer'î olan «Türk Ceza Kanunu» hükümleri idi. 1935 den sonra da 141. ve 142. nci maddeler tatbik edilmeğe başlanmıştır. Bu kanunî tatbikatlar sırasında, illegal komünist partisi ile maskeli olarak kurulmuş diğer partilerin faaliyetleri ele alınıp faileri hakkında işlem yapılmıştır. Türk Ceza Kanununun suç addedip cezalandırdığı fiiller **ihtilâlcî olmayan, maskesiz, samimi ve dürüst sosyalizm»** fiillerine ait değildir.

Böyle olduğu halde, komünist olmadıklarını iddia eden bazı «Sosyalistlerin» bu iki madde üzerinde durmalarındaki ve ceza kanunundan çıkarılmasını ısrar ile istemelerindeki maksadı anlamak cidden güçtür.

Bilindiği gibi, bir kanun hangi devletin kanunundan tamamen veya kısmen alınırsa alınsın, Türkiye Büyük Millet Meclisinde kabul edildikten sonra o kanun artık «Türk kanunu» olur. Bunun adına «Faşist - Burjuva kanunları» demek doğru değildir. Bu hususlar 141. ve 142. nci maddeler aleyhinde bulunanların, bildikleri bir gerçek olmasına rağmen, bu gibi iddialarda bulunmalarının sebebi de anlaşılabilir. Hele kadroları içinde hukukçu profesör bulunan Yön'cüler tarafından bu gibi iddialarda bulunmak üzüntü vermektedir.

Ayrıca, kanunlar meclise sunulduğu ve encümenlerde, genel heyette müzakere olunduğu ve kabul edildiği zaman «Lâyiha, müzakere zabıtları ve

kanunun mucip sebepleri kısımlarında» kanunun hangi suçlar için kabul olunduğu ve unsurlarındaki maksatlar açıkça yazılmaktadır. Bunları da, gayet tabii okudukları ve bildikleri halde, bu maddeler üzerinde gösterilen allerjinin neden ileri geldiğini de anlamak yine kabil olamıyor.

2 — YÖN'ün 16 Ekim 1964 gün ve 81 inci sayısının 8 inci sahifesinde, «Komünizm propagandası ve Yön başlığı altında» yayınlanan yazının birinci paragrafında «Memleketimizde komünizm propagandası şiddetle yasaklanmıştır. Yalnız bu yasaklama sosyalizmin ve hattâ hattâ en ılımlı sol fikirlerin ne olduğu bilinmeden ve araştırılmadan yapılmıştır. Bu yüzden komünizm propagandasını önleme gereğesi ile, her yeni düşünce susturularak, memleketin demokratik gelişmesi ve fikir hayatı felce uğratılmıştır. Bugünkü geriliğimizin belli başlı sebeplerinden biri, hür fikre karşı duyulan bu korkudur. Hür düşünceyi yasaklayarak fikir adamını hapse attıranlar bu memleket ve bu millete hizmet etmek şöyle dursun, büyük kötülük etmişlerdir.» diye yazılıdır.

Hemen söyliyelimki bu yazının satırları içinde «Bilgiçlik inhisarcılığı, başkaları teçhil etmek» gibi, ilim adamına yakışmıyacak şekilde bir ruh haleti ve anlayış vardır. Kanunların nasıl hazırlandığını, konu ile ilgili otoriter bilginlerin tetkikinden nasıl geçtiği, meclisteki encümenlerde ve genel kurulda nasıl müzakere edildiği ve hattâ lehte ve aleyhte otoriter bilginler tarafından nasıl münakaşa edilerek çıkarıldığı, yine kendilerince de gayet iyi bilindiği halde, bu şekilde bilgi inhisarcılığını yapmak cidden üzücü ve teessürü muciptir.

Meselâ; 141. ve 142. nci maddeler son defa tadil

edilip bugünkü şeklini almadan evvel, 1952 yılında zamanın Adliye Vekili ve Temyiz Mahkemesinin eski Başkanlarından rahmetli HALİL ÖZYÜRÜK'ün başkanlığında bir komisyon toplanarak ilk kanun lâiyhasını hazırlamışlardır. Bu komisyonda bulunan diğer yetkililerden başka «Ankara Hukuk Fakültesinden ceza hukuku Profesörü FARUK EREN, Anayasa hukuku Profesörü BÜLENT NURİ ESEN, İstanbul Hukuk Fakültesi ceza hukuku profesörlerinden SULHİ DÖNMEZER» gibi otoriter hukukçular bulunmuş ve kanun lâiyhasını hazırlamışlardır.

Demekki bu sayın profesörler «Sosyalizmin ve hattâ en ilımlı sol fikirlerin ne olduğunu» bilmiyorlar da, yalnız bu efendiler mi biliyorlar? Ve yine bu profesörler o kadar demokrasi düşmanındırlarki «Komünizm teşkilât ve propagandasını önlemek gerekeceğiyle, her yeni düşünceyi susturacak ve memleketin demokratik gelişimi ve fikir hayatını felce uğratacak» kadar «Cahil ve geri kafalı» dırlar? ve yalnız bu efendiler, demokrasinin ve her yeni düşüncenin ve fikir hayatının gerçek ve ilmi kahramanları ve savunucusudırlar?! Acaba bu efendiler; bu yazılarını okumuş olan isimleri yazılı profesör arkadaşların yüzlerine nasıl bakacaklardır? Ve karşı karşıya geldiklerinde yüzleri kızarmıyacak mıdır? Bunada mı düşünce, tenkit ve fkiir özgürlüğü diyeceklerdir?

YÖN'deki yazı devam ederek, ŞADİ ALKILIÇ adında bir vatandaş hakkındaki beraat kararını bozan Yargıtay kararına karşı «Komünizm ve sosyalizm hakkında en yüksek yargı organlarının dahi yeterli bilgiye sahip olmadıklarını» yazmakta ve mahkemeye intikal etmiş bir dâva konusu üzerinde, sanki suçlunun avukatı savunma yapıyormuş gibi, sa-

vunmada bulunuyor ve hâkimleri peşinen tesir altına almak istiyor.

Bu savunmada daha ileri gidilerek, beraat kararı veren üçüncü ağır ceza mahkemesinin, dāvaya nakzen bakmaktan istinkâf eden ve kendilerini reddeden hâkimler için, 7. nci sahifesinde «Türkiyede hâkimler var» diye ayrı bir yazı yayınlamıştır.

41 sene içinde askerî ve umumî mahkemelerde, birçok komünistlik dāvaları görülmüştür. Bu dāvalarda mahkûm olanlar olduğu gibi, beraet edenler de vardır. Bu beraat kararlarını veren (Türk hâkimleri) değil miydi? ŞADİ ALKILIÇ hakkında beraat kararı vermiş olan hâkimler neden diğer hâkim arkadaşlarından daha kahraman olarak gösterilmek istenmektedir. 1925 tarihinden 1946 tarihine kadar geçen devre içinde — memleketteki siyasi şartlar — gözönüne getirilirse, bu şartlar altında beraat kararı vermiş olan Türk hâkimlerinin, 27 Mayıs inkılabından sonra meriyete giren yeni anayasa hükümlerine ve bu anayasanın teminatı altında kurulmuş adli müesseseler karşısında, beraat kararı veren hâkimlerden, medeni cesaret ve adalet duyguları bakımından farklı mıdır?

Vaktiyle Alman imparatorunun Berlin'de yıktırarak istediği değirmen işinde (İmparator değirmeni mi yıktırabilir. Kuvvet, kudret ondadır. Fakat benim de Berlin'de hâkimim vardır.) diye imparatora haber gönderen değirmencinin, Alman adaletine ve hâkimlerine karşı olan güvenini gösteren olay gibi (Türkiyede de hâkimler var) diye bu beraat kararını çok önemli bir olay şeklinde göstermekteki maksat nedir?

Ceza kanunlarında yazılı suçlardan dolayı fail

leri hakkında verilen mahkûmiyet veya beraat kararlarının, hepsi, sanki yargıtayca onaylanıyormuş da yalnız bu suçlu hakkındaki beraat kararı mı bozulmuştur? Suçlular hakkında leyhte ve aleyhte verilen kararlar yargıtayca bozulmuyor mu? Diğer memleketlerdeki mahkemelerde de adli işlemler böyle cereyan etmiyor mu? Hattâ dünya adli tarihinde işlenmiş bazı adli hatalar görülmemiştir ki, bir ŞADİ ALKILIÇ'ın komünizm propagandasını yapmış olmak ithamı ile mahkemeye verilmesi, verilen beraat kararının yargıtayca aleyhte bozulması üzerine, neden böyle bir fırtına koparılmıştır?

Hüküm veren veya başka mahkeme tekrar nakzen yapacağı duruşma sonunda, ya bozma kararına uyar yahut evvelce verilmiş beraat kararında ısrar eder. İsrar kararı üzerine ceza umumi heyeti dâvayı tetkik eder, lehte veya aleyhte karar verir; suçlu lehinde bozarsa, beraat kararına uyulur. Aleyhte karar verirse, mahkûmiyet kararı verilir. Bu bilinen kanunî usulî yollar henüz tamamlanmadan, bu şekilde yazılan yazılar, adalete ve mahkemelere karşı saygısızlık olduktan başka halk efkârında da adalet mekanizmasına karşı güveni sarsar, fikir özgürlüğü, matbuat hürriyeti bu mudur?

3 — 141. ve 142. nci maddeler hakkında her vesileden istifade edilerek yapılmakta olan yazılı hükümler, açık oturumlarda da ele alınarak yapılmaktadır. Meselâ; geçen senenin kış aylarında «**Moda'daki Lozan kulübünde**» tertip edilen açık oturumlarda da üzerinde durularak tartışma konusu olmuştur. ABDİ İPEKÇİ «**Matbuatımızın durumu**» adı ile yaptığı konuşmada «Türkiye'deki matbuat durumunun gelişmesini anlattıktan sonra, idari ve mali bakım-

lardan engelleyici hususları belirtirken kanun bakımından da 141. ve 142. nci maddeleri ele almış ve bu maddelerin unsurları müphem olduğundan, matbuat hürriyetini gölgelemektedir» tezini savunmuştur. Fakat, «Müphem» dediği unsurlar üzerinde durmamış ve mucip sebeplerini söylememiş ve «Maksadını müphemiyet» içinde bırakarak konferansını bitirmiştir.

Yine aynı kulüpte müteakip günlerde «Toprak reformu» hakkında yapılan bir açık oturumda da, aynı konu ele alınarak tartışmalar yapılmıştır.

Bu toplantı «ECVET GÜRESİN'in başkanlığında, Köy İşleri Bakanı **LEBİT YURTOĞLU**, Rahmetli **CEMİL SAİT BARLAS**, **İLHAN SELÇUK**, **ÇETİN ALTAN** ve Ziraat odaları yetkilileri ile bir de çiftlik sahibi» katılmak suretiyle yapılmıştır. Konu toprak reformu olduğu halde «**ÇETİN ALTAN** ve **İLHAN SELÇUK**» Toprak reformu hakkındaki savunmalarını, kendilerinin sosyalist görüş ve anlayışları içinde etraflıca izah etmelerine ve tarafların bu konuda, liberal ve sosyalist fikirler çatışmaları, bir kaç saat devam ettiği halde, **ÇETİN ALTAN** ve **İLHAN SELÇUK**, «Liberaller tezlerini istedikleri gibi savunabiliyorlar, bizim de söyleyecek çok şeylerimiz var, fakat ne yapalım ki 141, 142. nci maddeler başımızın ucunda Demoklesin kılıcı gibi duruyor. Korkuyoruz söyleyemiyoruz, Faşist - Anti Demokratik olan bu maddelerin kaldırılması lazımdır. Demokrasi anlayışı içinde bu maddelerin yeri olamaz» gibi konuşmalarla, bu iki madde hakkındaki düşüncelerini açıklamışlar ve bu sebeple de esas konu bir tarafa bırakılarak, bu maddeler üzerinde tartışmalara başlamışlardır.

Rahmetli **CEMİL SAİT BARLAS** bu iddialara

(Ben Demokrat iktidar zamanında ve hem 1946 yılından sonra matbuat üzerine yapılan şiddetli baskılar sırasında bile sosyalizm fikrini, haftalık gazetemde daimi olarak savundum. Bu konularda bir çok yazılar yazdım, öyle olduğu halde 141. ve 142. nci madde ile hakkımda hiç bir kanuni işleme maruz kalmadım. Çünkü, 141. ve 142. nci maddeler «İhtilâlcî olan sosyalizm - komünizm» hakkında tedvin edilmiş maddelerdir. «İhtilâlcî olmayan - tekâmülcü - ıslahatçı sosyalizmle» ilgili değildir. Bu iki arkadaşımın bu maddeler üzerindeki görüşlerini kabul etmiyorum. Komünizm, kanun dışı olduğuna göre, maddelerin ceza kanununda bulunması doğrudur. Ben bu maddelerden korkmadan, sosyalist fikirlerimi hâlâ açıklamada devam ediyorum. Siz neden korkuyorsunuz anlayamıyorum.) diye cevaplandırmıştır.

Bu cevaba karşılık olara kda ÇETİN ALTAN (Herkes aynı derecede cesur olamaz, ben korkuyorum, bakınız bir yazımdan dolayı savcılık hakkımda dâva açmıştır. Tutuklu oluyarak duruşmam devam ediyor. Tevkif edilmekten, mahkûm olup hapse girmekten korkarım. Zira, maddî bakımdan perişan olurum) cevabını vermiş ve İLHAN SELÇUK da ÇETİN ALTAN'ın bu görüşüne iltiha ketmiştir

Nihayet dinleyiciler arasında bulunan bir kişi tarafından bu iki madde hakkındaki düşüncesi sorulan Sayın Köy İşleri Bakanı da (Ben burada bir Bakan olarak değil, bir vatandaş olarak bulunuyorum, maksadım toprak reformu hakkında ileri sürülecek lehte ve aleyhteki kıymetli bilgilerden tenevvür etmek, notlar almak ve bunların ışığı altında Köy İşleri Bakanlığının faaliyetlerini tetkik etmek.

tir. Bunun için 141. ve 142. nci maddeler hakkında sorulan görüşlerim tamamen şahsi olacaktır.

141. ve 142. nci maddeler yalnız komünizm teşkilâtı ve propagandası hakkında değildir. Atatürk'ün inkılâplarını korumak için tedvin edilmiş maddelerdir. Nitekim, maddelerin fıkraları göz önünde tutulunca, Padişahlık, Halifelik, Diktatörlük, Şeriatçılık ve aşırı milliyetçilik de bu maddelerle ceza tahdid altına alınmıştır.

Şimdi sizlere ve bu maddelerin kaldırılmasını isteyenlere açıkça soruyorum. Memleketimizde bir komünist partisinin legal olarak kurulmasına, padişahın, halifenin getirilmesine, okulların yerine medreselerin açılmasına, medeni kanunlar yerine şeriat hükümlerinin getirilmesine, şer'i mahkemelerin açılmasına, Türk harfleri yerine Arap harfleri ile tedrisat yapılmasına velhasılı Atatürk'ün yaptığı bütün inkılâpların bir tarafa atılarak, eski duruma geçilmesi için bunları isteyenlerin parti veya dernekler kurmalarını mı istiyorsunuz? Böyle isteniliyorsa, açıkça söylesinler, eğer bunlar istenmiyorsa, o halde komünizmle birlikte bütün bunları meneden 141. ve 142. nci maddenin ceza kanununda kalması lâzımdır. Zaten bu maddeler bu suçlar için tedvin edilmiştir.) şeklinde çok güzel ve kesin cevap vererek, kalabalık olan dinleyicilerin çoğunluğu tarafından alkışlanmış ve bu maddeler hakkındaki tartışmalar da sona ermiştir.

Bu açık oturuma gelenler arasında göze çarpacak kadar mahkûm komünistler de vardı. Onlar ve sosyalistler alkışa katılmamışlardı. Çünkü, Sayın Bakanın bu şekildeki susturucu cevabı, onlar için beklenmedik bir darbe olmuştu.

Ve yine bu kısa cevap, aksi düşüncede olanların kafalarını perişan edici ve toplantıda olanlarla, olmayan bütün milliyetçi ve vatanını seven vatandaşları uyandırıcı ve uyarıcı mahiyette idi.

İstanbul'da olduğu gibi Ankara'da da Aralık 1964 ayının başlarında, Hukuk Fakültesi (öğrenci derneği) bir açık oturum tertiplemişti. Doktor, doçent, UĞUR ALACAKAPTAN'ın idaresinde ve konuşmacı olarak (Adalet Partisinden CİHAT BİLGEHAN, Prof. MUAMMER AKSOY, C.H.P. den SAHİR KURUTLUOĞLU, T.İ.P. başkanı MEHMET ALİ AYBAR, Yeni Türkiye Partisinden BURHAN APAYDIN ve Sosyalist Kültür Derneğinden CEMAL REŞİT EYÜBOĞLU) katılmışlar. Dinleyiciler arasında senatörler, milletvekilleri, eski Millî Birlik teşekkülü üyeleri de varmış. 141 ve 142 nci maddeler üzerinde tartışmalar olmuş. Bazıları bu maddelerin anayasaya aykırı olduğu, bazıları da lüzumu üzerinde durmuş. M. ALİ AYBAR (faşist İtalyan kanunundan alınmış faşist maddeler olduğunu ve hattâ faşist kanunundaki hükümlerden daha ağır şekle sokularak bizim daha da gerici olduğumuzu) iddia etmiş. SAHİR KURUTLUOĞLU ie maddelerin lüzumlu olduğu fakat ıslahı gerektiği tezini savunmuş. Konuşmalar, yuhalar ve alkışlarla karışık devam etmiş.

Bu konu, yazılarımızın ikinci kısmında ele alınmış ve düşüncelerimiz açıklanmıştır. 141 ve 142 nci maddeler üzerindeki iddiaların hep (yeni anayasaya aykırı, faşist ve antidemokratik olduğu) esasları üzerinde toplandığı görülmektedir ve bu sebeple de Türk Ceza Kanunundan çıkarılması istenmektedir.

İddiaların doğru olduğu kabul edilip, bu madde-

ler Türk Ceza Kanunundan kaldırılırsa durum ne olacaktır? Bunun tetkik ve tahlili icap eder.

Beynelmilel komünizmin ve komünist partilerin maksat ve amaçları birinci ve ikinci kısım olarak yazılmış bu yazılarda, dökümanter olarak açıklanmıştır. Memleketimizde komünist partisinin çok eski denberi kanun dışı bırakılmasının sebepleri de, bunlara dayanmaktadır.

Yeni anayasamızın (başlangıç kısmı ile, birinci, ikinci ve üçüncü kısım altında toplanmış olan genel esaslar ve temel haklar ve ödevler, sosyal ve iktisadi haklar ve ödevler başlıkları ile yazılmış maddeler ve 57. nci maddesi hükümlerine) göre de Türkiye'de bir komünist partisi kurulamaz. 56 ıncı madde hükmüne göre ise, partiler önce izin almadan kurulur ve serbestçe faaliyet gösterir. Cemiyetler Kanununa göre de komünist partisi kurulamaz.

141 ve 142 nci maddeler, ceza kanunundan çıkarılınca, şimdiye kadar kanun dışı olan komünist partisi faaliyete geçerse ne olacaktır? Açık oturumlarda konuşanlar, gazete ve dergilerde yazı yazarak bu maddelerin kaldırılmasını isteyenlerin, demokrasinin çok geniş anlamına göre memleketimizde komünist partisinin de faaliyet göstermesini istiyorlarsa o halde 141 ve 142 nci maddelerin diğer fıkraları içinde bulunan (parti, dernek kurmaları, propaganda yapmaları men edilen, Atatürk inkılablarına ve millî menfaatlere aykırı olan her türlü faaliyetlere de) müsaade edilmesini arzu ediyorlar demektir. Çünkü her iki madde bir küldür. O zaman savunmasını yaptıkları yeni anayasamızın belirttiğimiz hükümleri ne olacaktır?

Eğer maksatları bu maddelerin birinci ve ikinci

fıkraları ile menedilen ve evvelce de belirttiğimiz gibi yalnız ve yalnız komünistlere ait bu fıkraların kaldırılması ve diğer fıkraların kaldırılması ise kendileri büyük bir tezat içine düşmüyorlar mı? Ve bundan daha kötü bir durum olan niyet ve maksatları hakkında, halk umumi efkârında kişilikleri hakkında, tereddüt ve şüphe yaratmıyacaklar mıdır?

Bu maddeler kaldırıldıktan sonra 1946 yılında olduğu gibi, maskeli program ve tüzük ile legal olarak faaliyete geçecek gizli komünist partisi hakkında anayasanın 57 nci maddesi birinci fıkrası hükmüne göre yalnız partinin anayasa mahkemesi kararı ile kapatılması ile mi iktifa olunacak? Failleri hakkında cezai takibat yapılmıyacak mıdır? Eğer yapılması gerekiyorsa hangi cezai maddeler tatbik olunacaktır?

Türk Ceza Kanununun birinci maddesi sarihtir. Ceza kanununda yazılı olmıyan suçlar hakkında takibat yapılamaz ve kimseye ceza verilemez. O zaman, 141 ve 142 nci maddeler tedvin edilmeden yani 1936 yılından evvelki tarihlerde olduğu gibi 125 veya 146 nci maddeler mi tatbik olunacaktır? Eğer cezai takibat yapılamıyacaktır fikri savunuşuyorsa, Anayasa ve Cemiyetler Kanunu ile yasak edilen komünizm faaliyetleri, imtiyazlı bir sınıf olarak ceza görmeyecek demektir. Ceza kanununda yazılı diğer suçları işliyen vatandaşlar ceza gördükleri halde komünistler bu vatandaşlardan ayrı bir işleme tâbi tutulmak istendiği anlaşılır ki, böyle bir fikrin ortaya konması değil, hatıra bile gelmesinin, vatandaşlar arasında husule getireceği reaksiyonun çok şiddetli olacağını düşünmek lâzımdır.

Türkiye'de komünist partisi kanun dışı oldu-

ğundan, parti kurarak ve normal seçim yolu ile iktidara gelemeyiz. Ancak maskeli hareket ederek ve halkı kandırarak seçim yolu ile gelebilir. Bu ise memleket için çok tehlikeli bir harekettir. Meclislerin ve hükümetlerle partilerimizin bu konuyu önemle göz önünde tutmaları lâzımdır.

Kanun dışı bırakılan mahalli komünistler seçim yolu ile iktidara gelemeyeceklerinden daima vasatı hazırlamak ve sonra (cebir ve şiddet yolu ile) iktidara gelmek isterler. Zaten (ihtilâlcî olmayan sosyalizm ile ihtilâlcî sosyalizm) arasındaki en önemli doktrin ayrılıklarından birisi de budur. İşte (cebir ve şiddet) komünizmin (manifestinde, programlarında ve kararlarında) esasen mevcut olduğu için, (1951 tarihinde yapılan tadilâta 141 ve 142 nci maddelerin unsurları arasındaki cebir ve şiddet unsuru) bu mucip sebeplerle kaldırılmıştır. Komünist partilerinin kurulmasına müsaade edilirse, o zaman bu unsurların konulması tabiidirki lâzımdır. Müsaade edilmediği müddetçe de maddelerin içine girmesi (haşiv olacağından), tamamen lüzumsuzdur. Bütün bu hususlar, 141 ve 142 nci maddelerin son tadilin-deki adliye encümeni ve meclis tutanaklarında yazılı olması lâzımdır.

Görülüyorki, hangi taraftan alınır alınsın, 141 ve 142 nci maddelerin kaldırılması hakkında ileri sürülen fikirler ve yapılan savunmalar, milli menfaatlerimize ve anayasa hükümlerine de aykırıdır. Amerika ve Batı Almanya gibi büyük ve demokrat devletlerle diğer bazı demokrat devletler, eskidenberi mevcut olan komünist partilerini kanun dışı ederek kapattıkları halde biz (antidemokratik, faşist, ana-

yasaya aykırı) teraneleri ile, şimdiye kadar kanun dışı olan komünist partisini hortlatmak istiyoruz.

Şimdi yine 81 nci sayının 88 nci sahifesindeki «Komünizm propagandası ve Yön başlığı» altındaki yazıya devam edelim: İki sütunluk yazıda «Sosyализm ve komünizm» hakkında özet bilgiler veriliyor ve iktisadi doktrinler anlamında müşterek oldukları savunulduktan sonra «Sosyализm Anayasa teminatı altında olduğuna göre, üretim araçlarının topluma mal edilmesini savunmak, bir suç olmasa gerektir» deniliyor. Teorik bakımdan bu konu çok uzundur. Birinci kısım başlık altında, belgelere dayanan bilgiler verildiği için bu teorik kısım üzerinde durmıyacağız.

Yazı devamla «Komünist kimdir?» diyerek «Komünist ülkelerde komünist, komünist partisine üye olanlara denir» ve devamla «Bu ülkelerde halkın yüzde beş veya onu komünist partisi üyesi, yani komünisttir. Halkın geri kalan yüzde doksanına sorarsanız, komünist olmadıklarını söyleyeceklerdir.» denilmektedir.

Yön dergisi bu konuda, gerçek bilgileri yazmadan, her nedense kaçınmıştır. Gerek «Marx ve Engels'in» ve gerekse «Lenin'in - Stalin'in» nutuklarında, yayınladıkları makale ve eserlerinde ve «Sovyetler Birliği Komünist Partisinin Tarihi» adındaki kitapta «Komünist kimdir? Komünist partisi nasıl bir partidir?» çok açık bir şekilde tarif ve izah etmişlerdir. Ayrıca komünist partisine neden herkesi almadıklarını ve partililerin «Teorik ve pratik bakımlarından nasıl çalışmalar icap ettiğini sebepleriyle anlatmışlardır. «Yön'ün» yazarları bunları gayet iyi bildikleri halde, bu şekilde tarif ve izaha çalışma-

rı, en hafif tâbiri ile, samimi olmadıklarını göstermektedir.

Biz çok özet olarak «Komünist kimdir ve neden komünist partisine fazla üye alınmaz?» hususlarını «MARX'ın, LENİN'in» kitaplarından ve «Sovyetler Birliği Komünist Partisi Tarihinden» alarak belirteyim:

Rusya'da henüz komünist partisi kurulmamış ve Sosyal Demokratlar Partisi adı ile çalışırken 1903 yılının temmuz ayında tertiplenen ikinci kongrede LENİN tarafından bu tarif ortaya konmuş ve hattâ tarifi kabul edenlerle etmeyenler ayrılarak «Bolşevikler - Menşevikler» adlarını almışlardır.

Komünistin tarifi şöyledir; «Parti programını kabul eden, parti teşkilâtlarının birinde çalışan, partinin kararlarını ve direktiflerini yerine getiren, partiye maddi yardımda bulunan, aidatını muntazaman ödeyen herkes, partinin üyesidir» denilmektedir.

Ve nihayet 1919 yılının ocak ayında «Prag şehrinin» yakınındaki bir köyde toplanan kongrede, partinin adı da «Bolşevik - Komünist partisi olarak» adlandırılmıştır.

Yön, «Komünist ülkelerde, komünist partilerine üye olanlara komünist denir» diyor. Demekki komünist olmayan ülkelerde legal ve illegal kurulmuş komünist partilerine ve partiye üye olanlara «ne komünist partisi ve ne de komünist» denilmeyecektir. O halde bunların adı nedir? Dünyanın bildiği bir gerçeği, bu kadar gülünç bir tarif ile yazmaktaki maksat nedir? Komünist ülke olmayan bütün hür ülkelerdeki komünist partilerinin ve üyelerinin adlarını açıklarlarsa bizde öğrenmiş oluruz. Fakat, açıklıya-

mazlar. Çünkü, hepsinin adı komünist partisi ve üyeleri de komünisttir.

«Bu ülkelerde yüzde beş ilâ on komünist partisi üyesi yani komünist imiş, yüzde doksanı ise komünist değilmiş ve sorulursa komünist değilim» diyorlarmış. Evet; komünist partisi üyelerinin az olduğu keyfiyeti doğrudur. Fakat, Yön bunun da sebebini iyi bildiği halde, kısa da olsa açıklamıyor. Komünist liderler ve T.K.P. ile bunu gizli veya açık olarak belirtmişlerdir. LENİN'in «İki taktik ve bir adım ileri - iki adım geri» adlı kitaplarında ve T.K.P. nin gizli yayınlarında ve en son 1951 yılındaki tevkifatta ele geçen «Teşkilât prensipleri» adındaki on iki sahifelik gizli broşürde, özet olarak şöyle denilmektedir:

(Komünist partisi, işçi sınıfının en ileri, en şuurlu bir parçasıdır. İşçi sınıfının, sınıf mücadelesi kanunları bilgisi ile mücehhez ve onun kurtuluş mücamüfresidir. Parti kavramını, sınıf kavramından ayırmak lâzımdır.

Parti işçi sınıfının bütün temsilcilerini ayırt etmeden, kendi saflarına alsaydı, öncü, savaşçı rolünü oynayamazdı. Proleterler partisinin, savaşçı bir önderler grubu olarak, evvelâ üyelerinin miktarı bakımından proleterler sınıfından çok daha az olması, ikincisi, şuur ve tecrübe bakımından daha üstün bir seviyede bulunması, üçüncüsü de yek vücut bir teşkilât olması lâzımdır.

Parti, sadece teşkilâtlı bir öncü müfreze değildir. İşçi sınıfının diğer bütün teşkilâtları arasında onun diğer bütün teşkilâtlarına, önderlik etmekte ödevli bir teşkilâttir. Proleteryanın sınıf teşkilâtının en yüksek bir şeklidir.

Komünist partilerin asıl kuvveti, halkla daimi

bir temas halinde bulunmaları, kitlelerin sesine kulak vermeleri ve onların ihtiyaçları karşısında, daima uyanık ve hassas olmalarındadır.

Komünist partisi herkesin kolaylıkla girebileceği bir parti değildir. Kapıları yalnız ona üye olmaya lâyık olanlara açıktır. Parti öncü müfreze rolünü, ancak işçi sınıfının, köylülerin, esnafın ve münevverlerin en iyi temsilcilerini bünyesine çektiği takdirde başarı ile yapabilir.) diye yazılıdır. İşte onların yazmak ve açıklamak istedikleri hususlar bunlardır.

Yön devamla (Sosyalist partilerin ıslahatçı, komünist partilerin ihtilâlcî parti olması ayırımı, batıda ikinci plânda kalmaktadır. Zira, komünist partileri de ihtilâlin çok uzakta kaldığını görerek ıslahatçılığı ve çok partili hayatı benimsemişlerdir. Batıda Faşizme ve her çeşit diktatörlüğe karşı, hürriyetlerin ve demokrasinin savunulmasında komünist partileri ön safta rol oynamışlardır. Nitekim, son yıllarda Moskova dahi, komünist partilerin seçim yolu ile iktidara gelip, ıslahatçı yollardan programlarını gerçekleştirebileceklerini resmen kabul etmiştir. Buna karşı itiraz sadece Çin'den gelmiştir.) denilmektedir.

Burada üzerinde önemle durulması lâzım gelen gerçekler vardır. Yukarıda belirtildiği, gibi komünist partileri her yerde, daima azlıkta olan bir partidir. Çünkü, parti «Öncü - Savaşı yani ihtilâlleri hazırlayan müfrezedir. İhtilâlin ve baş komutanın, kurmay heyetidir.» Bunun için «Kemiyete» değil, yapacağı görevlerin «Keyfiyetine» önem vermektedir. Kemiyet, içinde çalışıkları, şuurlandırmak, teşkilatlandırmak ve ihtilâle hazırlamak için ele aldıkları «Her sınıf ve zümreyi teşkil eden halk topluluğudur.» Tarih boyunca yapılmış olan bütün ihtilâllerde öncü denilen

savaşçı kadro ve müfrezeler, daima «Kemiyet bakımından azlık durumunda» iş görmüş ve görmektedir. Çoğunluk denilen halk toplulukları ise, muvafak olmuş ihtilâden sonra, öncü kadro ve müfrezenin emrine — İsteyerek veya istemiyerek — girmek zorunda kamıştır. Bu bakımlardan da Yön'ün yazılarında isabet yoktur.

«İslahatçı ve ihtilâlcı sosyalist partilerin bu ayırımının ikinci plânda kaldığı» iddiası da yanlıştır. Zira, bu partilerin bir birinden ayrı teşekküller halinde olması, «Doktrinleri ve parti program ve esas prensipleri bakımından» ileri gelmektedir. Aksi halde MARXİZ'mi - LENENİZ'mi inkâr etmek olur. Çünkü, komünizm, Marx'ın ve Lenin'in ileri sürdükleri diğer prensiplerle beraber en başta «İhtilâlcı prensipler üzerine» kurulmuştur.

Yazılarımızın birinci kısım başlığı altında yazılan, «Kominter'n kararlarında da» görüldüğü gibi, komünistler içinde yaşadıkları toplumun idare şekilleri, siyasi, iktisadî, hukuki ve sosyal anlayış tarzlarına göre, değişik taktikler, aldatıcı ve uyuşturucu usullerle çalışırlar. Yön'ün bu pasajdaki iddiaları ile savunmasını yaptığı fikirler, komünizmin gerçekleri ile tamamen tezat halindedir. Hele komünist partilerin ve komünistlerin «Faşizm ve diktatörlük aleyhine hürriyetlerin ve demokrasinin korunmasında ön safta çarpıştıklarını» savunan ve «Moskova'nın da ihtilâlcı fikirleri bırakıp, ıslahatçı yollarla çalışmayı kabul ettiğini» yazan Yön'ün, hangi sosyalizmi savunmak istediğini anlamak mümkün değildir.

İnsanların hafızalarında unutkanlık oluyor ama, yakın hâdiseleri de unutmuş gibi görünmek özel maksatlar taşıyor. ALEXSANDRE FOOT'un ifşaatı-

nı birinci kısım yazılarımız içinde tamamen belirttik. İkinci genel savaş başlamadan evvel, HİTLER Almanyası ile saldırmazlık paktını yapan Moskova değilmiydi? HİTLER'in orduları Belçika'ya, Fransa'ya saldırıp bu memleketleri istilâ, demokrasi ve her türlü hürriyetlerden mahrum etmek isterken, milyonlarca Fransız vatandaşı öldürülürken, Fransız şehirleri hava hücumları ile tahrip edilirken bir Fransız olan komünist partisi sekreteri (TOREZ, komünistler Almanlara karşı silâh kullanmayacak, ateş etmeyecektir. Onlar bizim müttefiklerimizdir.) diye Fransız ve dünya komünistlerine radyo ile tebliğa ta bulunmadı mı? Almanlar Rus'lara da saldırınca, aynı adam aksini söylemedi mi? Faşist aleyhtarlığı, hürriyetlerin savunması ve ön safta bulunmak bu mudur? Komünist taktiklerini neden bilmemezlikten geliyor ve inkâr ediyorsunuz?

Yön aynı yazının son satırlarında; «Türk milliyetçilerinin, statokucu kuvvetlerin bu oyunlarına artık gelmemeleri lâzımdır. Dışarıdan gelen bütün faaliyetlere hassas olalım, ama fikirden korkmayalım» diyerek bitirmektedir.

Statokucu kuvvetler denilen, hangi kuvvetlerdir? Vatanını, milletini seven, hürriyet ve istiklâline kanı ile, şeref ve haysiyeti ile bağlı olan ve mutlak çoğunluğu teşkil eden vatandaşlar mıdır? Statokucu oyunlara gelmemesini tavsiye ettiğiniz Türk Milliyetçileri kimlerdir? Eğer mutlak çoğunluğu teşkil eden Milliyetçi vatandaşlar ise, hiç üzülmeyin Türk milleti değil komünizmin, diğer maskeli, yıkıcı ve bölücü faaliyetlerden hiç birisinin oyununa —şimdiye kadar olduğu gibi— şimdiden sonrada gelmeyecektir.

Bundan başka, yalnız dışarıdan gelen değil asıl

içimizde bulunan ve bu gibi faaliyetlere karşı da her zaman olduğu gib, daima hassas olmakta devam edecektir. Bunda da zerre kadar şüphemiz olmasın.

En son tavsiyenize gelince; bunu da açıkça ifade edelim ki, düşünce ve fikir özgürlüğünden katiiyen korkmuyoruz. Bu özgürlüklerin lüzum ve zaruretine sizden daha çok inanmaktayız. Fakat, memleketi yıkacak, parçalayacak, milleti esir ve köle durumuna düşürecek «Maksatlı ve maskeli fikir özgürlüğü, taktik ve propagandasına inanarak ve kapılarak 141 142 nci maddeler Türk Ceza Kanunundan» kaldırılmıyacaktır. Çünkü, bu maddeler, buraya kadar yazılı her türlü muzir faaliyetler karşısında, Sayın Köy İşleri Bakanı LEBİD YURTOĞLU'nunda buyurdıkları gibi «İstiklâlimi, vatan bütünlüğümüzü, millî şeref ve haysiyetimizi ve Büyük Atatürk'ün inkılâplarını korumak için» tedvin edilmiş maddelerdir.

Ve yine bu maddeler, dıştan gelecek düşman saldırılarına karşı hudutlarımızı savunan kahraman askerî birliklerimiz gibi, memleketi içten yıkmak isteyenlere karşı savunmak maksadiyle, tedvin edilmiş kanunî birliklerdir. Bu maddelerden korunmanın yegâne çaresi de maddelerin içine girmeyecek ve unsurlarına çarpmıyacak şekilde milliyetçi, vatanını ve milletini seven vatandaş olmaktır.

03 SA 7513

ULB Halle

3/1

000 161 403

